

in fact o

Tutapäivät lappeen Rannassa.

sivu 3

Valkoiseiin pukeutuminen muodissa.

sivu 22

Sauna taas kuumana, fuksit juhlistivat

haalareitaan.

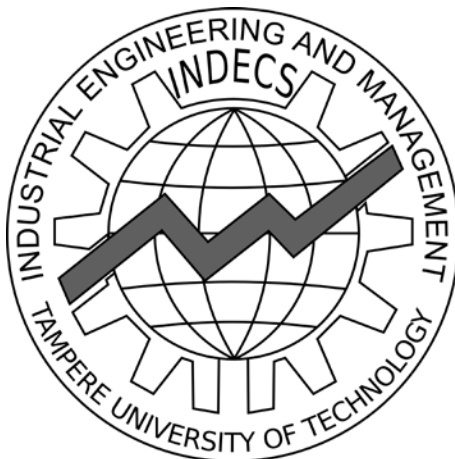

**Jaakon olutcorneri:
Parhaat talvioluet**

sivu 32

**Tutalaisellakin on
herkkä puolensa?**

sivu 28

Päätoimittajan mölinää

Se on sitten ensimmäinen Infacton rotkäle siinä. Tekisi mieli kiittää kaikkia äänestäneitä, mutta puhukoot itse Infacto puolestaan. Toivon, että täytän äänestäneiden odotukset. Vaikka Mari ihan mukisematta meikäläisen Infacton ruoriin päästikin, ei se silti pystynyt oleen kirjottamatta! No, pieni askel kerrallaan. Vanhojen on vaikee päästää irti jostain mihin on tottunut.

Kuten ehkä moni huomaa, pistin ulkonäön aika paljolti uusiksi. Joitain muutoksia näkyy ehkä vielä jatkossakin, mutta pääpiirteittäin tullaan menemään näin. Pientä viilausta teen, jos jokin yksityiskohta ei miellytä. Helpoiten muutokset näkee varmasti kannesta, joka on pysynyt kohtalaisen muuttumattomana nyt jonkin aikaa, mutta otin vähän uuden lähestymistavan asiaan. Periaatteenani ei ollut, että kaikki vanha tuhotaan, mutta näin se nyt meni.

Lupailin jotain uudistuksia artikkelienkin suhteen ja ensimmäiseen Infactoon mahtui ainakin runoja ja hyvää olutta. Juttujen kannalta uudistuksia tulee vielä jatkossakin. Vakioartikkeleiden määrä on pidetty jotakuinkin vakiona. Tällä kertaa meikäläisellä sattui samaan aikaan muutto, joka on sitten aiheuttanut netin puuttumisellaan hyvinkin paljon ongelmia taittovaiheessa, mutta toivottavasti olen selvinnyt kunnialla.

Toivon, että käytte myös lukemassa tai edes katsastamassa värillisen version verkosta (www.indecs.info --> palvelut --> infacto). Kuvia on reilusti ja mielestäni ne näyttävät paljon mukavammilta värillisinä. Samoin koko ulkoasu on paljon pirteämpi väreillä.

Vesa-Matti Marjamäki

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs
indecs-hallitus@listmail.tut.fi
Päätoimittaja ja taittaja: vesa-matti.
marjamaki@tut.fi
Painopaikka: Juvenes Print, Tampere
Painomäärä 130 kpl
www.indecs.info

28. helmikuuta 2008
Tampere, TTY

Indeksit

Vakioindeksi	Muutos	Alin (sivu)	Ylin (sivu)	Ed. päätös	Aika
Puheenjohtajan palsta	+3.14%	2	2		
Elämän aakkoset	+1.22%	4	4		
Alumnin terveiset	+1.28%	5	5		
Runot	+0.23%	28	30		
Jaakon olutcorner	+1.68%	32	32		

Tapahtumaindeksi	Muutos	Alin (sivu)	Ylin (sivu)	Ed. päätös	Aika
Sikabileet	+6.66%	10	12		
Haalarisauna	+2.07%	22	23		
Tutapäivät	+1.22%	3	3		20.2.
Kyykkä	+0.08%	20	21		
XQ	+0.08%	7	7		

KV-indeksi	Muutos	Alin (sivu)	Ylin (sivu)	Ed. päätös	Aika
Vision	+1.22%	17	18		
Tutalainen maailmalla	+4.15%	14	16		

Yleisindeksi	Muutos	Alin (sivu)	Ylin (sivu)	Ed. päätös	Aika
Hallitus esittäytyy	+19.00%	34	39		
Vuosijuhlaetiketti	+0.01%	24	27		
Superfuksin tarina	+0.69%	8	9		
Rakennemuudistus	+0.13%	6	6		
Intopia	+0.13%	31	31		

Teksti: Johanna Ketoja
Kuvat: Johanna Ketoja

Puheenjohtajan palsta

Uusi vuosi - uudet kujeet?

Vuosi on vierähtänyt vauhdikkaasti käyntiin. Elämä vain pyörii eteenpäin omaa tasaisesti kiihtyvää vauhtiaan ja samalla kalenteri täyttyy erilaisista kokouksista, edustuksista ja killan tapahtumista. Tammikuu meni ainakin ainakin itselläni vielä uuteen pestiin totutellessa. Vastaavanlaisen infoähkyn ja tapahtumien suman koin viimeksi omalla fuksiviikollani (liian kauan sitten). Nyt rutiinit ovat onneksi pikkuhiljaa alkaneet muotoutua. Kiitos teille luottamuksesta 'valitessanne' minut killan puheenjohtajaksi. Kiitos myös, että valitsitte rinnalleni ahkeran ja innokkaan hallituksen!

Tänä vuonna hallitus koki varsinaisen nuorennusleikkauksen verrattuna viime vuoden hallitukseen. Killan Jack Baueria lukuun ottamatta 'vanhimmat' hallituslaiset ovat koulussa kolmatta vuotta ja suurin osa hallitustoimijoista onkin toisen vuoden opiskelijoita. Katso tarkempi esittely uudesta, innokkaasta ja nuoresta hallituksestamme tämän lehden sivuilta. Hallituksen tuoreus luo muutamia haasteita, sillä joitakin asioita on hankala tehdä ilman kokemusta edellisten vuosien vastaavista tekemisistä. Täytyy muistaa, että asialla on myös toinen puoli. Toisaalta 'tietämättömyys' vanhoista perinteistä luo edellytykset tuoreille ideoille ja uudistumiselle.

Kovin moni asia tässä maailmassa ei näytä enää olevan pysyvää, senhän todistaa jo helmikuun alun kohuutinen Häkkisten avioerosta. TTY:kin uudistui rakenteeltaan uuden vuoden vaihtuessa siten, että entisten osastojen tilalla on nyt viisi uutta tiedekuntaa. Tuotantotalouden opiskelijoille tämä uudistus ei mitenkään kovin isona näy, mutta koulutusohjelmamme on nyt

siis osa Teknis-taloudellista tiedekuntaa, johon meidän lisäksi kuuluvat tietojohtajat ja kielikeskus. Tällä hetkellä kiltatoiminta jatkuu vanhojen perinteiden mukaisesti, mutta tulevaisuudessa näin ei välttämättä ole, vaan kiltoja saatetaan yhdistää. Nautitaan kuitenkin nyt, kun voimme toteuttaa kiltatoimintaa tällä mallilla.

Opiskelujen vastapainoksi on hyvä olla myös jotain muuta elämää. Tässä asiassa kiltalta haluaa nimenomaan auttaa jäseniään ja olla olemassa juuri teitä varten. Tietysti vastapainoksi hallitus kiltatoiminnan pyörittäjänä toivoo aktiivista osallistumista järjestämiinsä tapahtumiin. Eihän tapahtumia ole mielekästä järjestää ilman osallistujia. Kaikkeen toimintaan ja muihin asioihin liittyvää palautetta ja kehitysideoita otetaan mielellään vastaan, joko suoraan tai vaikka sähköpostin välityksellä!

Vaikka meidän killassamme paljon hienoja ihmisiä onkin, ei ystävyyttä ja verkostoitumista yli kaupunki- ja koulutusohjelmaraajojen sovi unohtaa. Kevään aikana tullaankin järjestämään mm. jo perinteisiksi muodostuneet valkohaalarisitsit yhdessä lääkiksen ja sosiaali- poliitikkojen kanssa. Kotimaan rankkaa excuakin suunnitellaan kovasti ja tarkoitus olisi käydä tervehtimässä yritysten lisäksi myös Suomen muiden tuta-kiltojen jäseniä.

Kevään suurin tapahtuma tulee tietysti olemaan Tampereen suomalaisella klubilla järjestettävät vuosijuhlat, joissa juhlistetaan Indecsin 22-vuotista taivalta. Juhlita ja ilmoittautumisesta saa piakkoin lisää tietoa nettisivuiltamme sekä tietysti viikkotiedotteesta.

Oikein mielenkiintoista ja iloista kevättä kaikille!

P.S. Muistakaa, että kiltahuone on meidän jokaisen paikka. Pidetään se siis yhteisvoimin siistinä!

Teksti: Vesa-Matti Marjamäki
Kuvat: Vesa-Matti Marjamäki

Tutapäivät

lappeen Rannassa

20.2-22.2.

Vuoden 2008 Tutapäivät järjestettiin lappeen Rannassa 20.2.-22.2. Ohjelma alkoi keskiviikkona klo 10, joka oli ensimmäinen ongelmanaiheuttaja. Tamperealaisille tämä ei tosin niin hankala, jos vertaa Vaasaan tai Ouluun. Ensimmäinen ongelmahan aina johtaa toiseen. Suunnitelmat matkan suhteen oli tehty valmiiksi, liput varattu junaan jne. Matka oli siis tuomittu alkamaan myöhästymisellä junasta. Onneksi osa indecsiläisistä oli jo perille kerennyt, joten edustus oli taattu. Enää piti puuttuvatkin lampaat saada mukaan karjaan. Sinä aikana, kun osa vielä teki matkaa muut kävivät vierailmassa Larox Oy:llä.

Yritysvierailun jälkeen vuorossa oli huikea lappeen Rannan kiertoajelu. Näimme mm. yhden lappeen Rannan isoimmista paperitehtaista, yhden lappeen Rannan isoimmista paperitehtaista, samaan kompleksiin kuuluvan sahan ja punaiset liikennevalot. Skinnarilaan saapumisen jälkeen alkoi valmistautuminen iltaan. Kaikkien odottama Anna Abreu oli perunut, mutta ongelma ei ollut tämän näköinen. Beats and styles korvasi Annan ehkä jopa paremmin kuin moni oli odottanut. Ilta kului siis Divassa rattoisasti ja seuraavaan päivän valitus oli valmis.

Bussimatalla takaisin Divasta huomattiin lappeen Rantalaisten kyltirien tilan kaipuu ja kiltamme Teekkarivastaava Joonas ei tahtonut isona miehenä mahtua samaan bussiin. Joonas ei kuitenkaan halunnut palaa kylteristä ja pysyi kuin pysyikin alle 100 kiloisten viivan takana, vaikka viivoja piirreltiinkin useampaan otteeseen uudellen.

Aamun pirteät teekkarit otti ensimmäisenä vastaan TEK:n luennoitsija, joka aloitti opiskelunsa -94 ja heti perään 2002. Tästähen syntyi hyvin "legendaarinen" sananparsa monelle indecsiläiselle. Luennon jälkeen jakauduttiin pienryhmiin ja keskusteltiin mm. alumni-toiminnasta, Estiem -yhteistyöstä ja yritystoiminnasta.

Lopputulokset purettiin yhdessä yllättävänkin hedelmällisen keskustelun jälkeen.

Rannan päivän jälkeen illalla päästiin tutustumaan ilmeisesti legendaariseen Kellariin, jossa pidettiin sitsit. Täällä kaikki tutalaiset ympäri Suomen lauloivat ja lauloivat ja lauloivat. Mitä olisikaan nämä sitsit olleet ilman yhteistä sopimusta: "Ensimmäiset 20 minuuttia käyttäydytään hyvin ja sen jälkeen pistetään ranttaliksi." Yhteinen sopimus piti mainiosti ja sitsit olivat hyvinkin vapaamuotoiset. lappeen Rantalaiset saattoivat hieman ihmetellä toimintaamme, mutta kyllähän se heille passasi.

Illalla päästiin vielä tutustumaan Kellarin saunan antiimiin ja moni oli yllätynyt tujusta löylystä, mikä on ehkä kohtalaisen harvinaista teekkarisaunassa. Tästäkin ehdottomasti plussaa lappeen Rantalaisille. Osallistuminen Tampereen opiskelijoilta oli hyvää, vaikka sankka joukko harvenikin hieman viikon kuluessa. Tutapäivät oli kaiken kaikkiaan loistavasti onnistuneet, ja jokainen osallistuja on varmasti myös menemässä seuraaville Tutapäiville kovin innokkaasti. Kiitokset Kaplaakille ja muille Tuta -killoille unohtumattomasta tapaamisesta.

Teksti: Katja Tornberg

Elämän aakkoset

Katja Tornberg

Katja Tornberg toimii TTY:n Teknistaloudellisen tiedekunnan suunnittelijana. Hänen tehtävänä on koordinoida ja kehittää osaston koulutusta koulutusohjelmien johtajien alaisuudessa. Seuraavassa hän esittelee oman elämänsä aakkoset.

Aamu. En todellakaan ole aamuihmisiä.

Business. Yksi tuotantotalouden osaston keskeisistä osaamisalueista.

Celsius. Lämpötilat ovat mukavia, sekä kylmät että kuumat.

Diiva. En pidä.

Elämä. Suurenmoista.

Fusku. Lavoillakin näkyvä suomalainen swing-tanssi.

Grrr. Joskus kiukkuinen.

Heikkous. Tekee vahvaksi.

Ihminen. Kiinnostava.

Järvi. Mielimaisemia.

Koti. Turvapaikka.

Luonto. Ihmeellinen.

Mökki. Rakas rauhoittumispaikka.

Nainen. Ihanaa olla!

Onni. Arkea.

Peugeot. Automerkki.

Quuppa. Sauna.

Ruoka. Hyvää ja paljon.

Swing. Elämäntapa.

Toisto. Oppimisen ehto.

Ulkoilu. Virkistää ja rauhoittaa.

Vesi. Synnynnäinen vesipeto.

Wiisaut. Kasvaa iän myötä.

X-tekijä. Näitä on aina.

Ylpeys. Ja ennakoluulo. Yritän välttää.

Zzzzzz... Nukkuminen. Melkein parasta.

Åbo. Kaunis kaupunki.

Älykyys. Korostetaan joskus liikaa.

Öykkärointi. Rasittavaa.

Teksti: Peter Zeitlin
Kuvat: Peter Zeitlin

Torstaita ikävä

Peter Zeitlin

Sasken Finland Oy

1. Milloin valmistuit? Pää- ja sivuaine?

Valmistuin Syksyllä 2007.

Pääaineena oli Teollisuustalous ja sivuaineena elektronikan tuotantekniikka

2. Missä työskentelet ?

Sasken Finland Oy

3. Mitä toimenkuvaasi kuuluu ?

Toimin Account Managerina ja toimenkuvaani kuuluu vastata nimetyistä asiakkuuksista ja projektimyynnistä heille. Toimenkuvaan kuuluu asiakastapaamisia, tarjousvalmistelua, sopimusten laatimista, budjetointia, hinnoittelua sekä yleistä asiakassuhteen ylläpitoon liittyvää toimintaa.

4. Miten päädyit sinne töihin ?

Keväällä 2007 kuulin Jarkko Järvenpäältä (joku saatteaa vielä hänetkin muistaa Indecsin aktiivina), joka on myös töissä Saskenilla, että yritys hakee Account Manageria Tampereen toimipisteeseen. Niinpä hain paikkaa ja katsopas kettua sain tarjouksen. Loppuviimein työpaikkavalinta piti tehdä kolmen eri yrityksen väliltä. Tampere sijaintina ja toimenkuva kallisti valinnan Saskenin puoleen.

5. Mikä työssäsi on parasta ?

Asiakasrajapinnassa toimiminen ja kansainvälisyys. Sasken on osa Intialaista telekommunikaatiokonsernia ja yrityksen virallinen kieli onkin englanti. Asiakkaat ovat myös kansainvälisiä. Lisäksi oman mausteensa tuo yhteistyö Intialaisten kanssa. Kulttuurit ovat hyvin erilaisia, joten on ollut hienoa oppia Intialaista elämäntapaa ja ajattelumalleja.

6. Miten toimenkuvasi rakentuu opiskelujen pohjalta ? Mistä on ollut hyötyä ?

Toimenkuva rakentuu erittäin hyvin opiskelujen pohjalta. Olen lukenut muun muassa markkinoinnin kursseja sekä laskentatoimea. Näistä taidoista on hyötyä työssäni. Laskentatoimi on erittäin tärkeä osa kaikkea yrityksen toimintaa ja siten sitä kannattaakin lukea mahdollisimman paljon opiskelujen aikana. Lisäksi Indecsin toiminnassa mukana olemisesta ja yritysvastaavana puuhastelusta sai arvokasta oppia organisoimisesta ja asiakkaiden kanssa toimimisesta.

7. Kaipaatko opiskelijaelämää ?

Tottakai opiskelijaelämää ajoittain kaipaa. Varsinkin torstaiset Boomin bileet ja Kolmiot sekä sitsit olivat loistotapahtumia. Työelämään siirtymisessä paras puoli taas on viikonloppujen ja iltojen käyttö harrastuksiin kun ei tarvitse luentojen jälkeen mennä kotiin kirjoittamaan esimerkiksi yrityksen johtamisen casea.

8. Missä toivot olevasi viiden vuoden päästä?

Toivon olevani haastavissa kansainvälisissä tehtävissä liittyen asiakkuuksiin ja niiden hallintaan.

9. Terveiset tutalaisille?

Nauttikaa opiskelijaelämän antimista ja lukekaa mahdollisimman laaja-alaisesti teollisuustalouden kursseja, ne eivät mene koskaan hukkaan. Ja eipä haittaa ole siitäkään jos satutte vuoden tai pari vaihdossa viettämään ja opintotukenne lentolippuihin tuhlaamaan. Jos ei koskaan vieraile omaa hiekkalaatikkoaan pidemmällä, voi olla paljon opittavaa työelämään mennessä.

10. Onkos sulla herkkä puoli?

Kaksi karamellia lasketaan kai yhdeksi, jos ne ovat takertuneet toisiinsa? -Pikku-Myy

Teksti: Joonas Olkkonen
Kuva: Vesa-Matti Mariamäki

Mikä ihmeen faculty?

Askel kohti humanismia...?

Tämän vuoden alussa tapahtui kummia. Yliopistomme eri rakennusten oviin ja käytäviin ilmestyi kummallisia kylttejä joissa oli hienoja sanoja niin suomeksi kuin englanniksi. Festian aulasta voit bongata kyltin ”Teknistaloudellinen tiedekunta~ Faculty of Business and Technology Management”. Kysehän on tästä kuuluisasta rakenneuudistuksesta, jonka ansiosta tämän vuoden alusta tuotantotalouden osasto siis muuttui teknistaloudelliseksi tiedekunnaksi.

Mitä sitten on muuttunut? Teknistaloudelliseen tiedekuntaan kuuluvat Teollisuustalouden laitos (sisältää myös entisen turvallisuustekniikan laitoksen, joka toimii uuden laitoksen sisällä turvallisuuden johtamisen yksikkönä), Tiedonhallinnan ja logistiikan laitos (entiset tiedonhallinnan ja logistiikan laitokset yhdistyivät) sekä Kielikeskus. Tiedekuntamme on yksi viidestä uudesta tiedekunnasta ja yhdessä Rakennetun ympäristön tiedekunnan kanssa tuntuvasti muita pienempi (opiskelijamäärällä mitattuna).

Rakenneuudistuksen myötä entinen osastoneuvosto muuttui tiedekuntaneuvostoksi. Seuraavan kolmen vuoden aikana tiedekuntaneuvoston opiskelijaedustajina eli HallOpEdeinä (hallinnon opiskelijaedustaja) Indecsiltä toimivat Mikko Hankamäki (varajäsen Miia Puranen hoitaa pestiä tämän vuoden) ja Joonas Olkkonen. Tiedekuntaneuvoston lisäksi he toimivat koulutusohjelmien johtoryhmissä. Hallopedit ovat

jokaiselle indecsiläiselle hyvä väylä ottaa mieltä kaivavia asioita esille ja heidän kauttaan viedä asioita eteenpäin. Opintoihin liittyvissä asioissa hallopedien lisäksi myös opintoneuvojan puoleen kannattaa kääntyä. Tule siis rohkeasti juttelemaan asioista ja tuo negatiivisetkin asiat avoimesti esille.

Miten rakenneuudistus sitten näkyy opiskelijoiden arjessa? Pyrkimyksenä on minimoida muutoksen vaikutukset opiskelijoihin, joka on ensimmäisten havaintojen perusteella onnistunut. Monissa tiedekunnissa uudet tiedekunnat on otettu positiivisesti vastaan ja uusien tiedekuntien killat ovat lisänneet yhteistyötään. Joissain tiedekunnissa on tullut isoja muutoksia varsinkin henkilökunnan toimistojen sijaintiin, mutta meillä tilanne ei ilmeisesti ole paljon muuttunut. Tulevaisuudessa nähdään, mitä etuja uudistuksella saavutetaan.

Teksti: Juhani Tolvanen
Kuva: KONE

Excu KONEelle

Hyvinkää

Koko sirkus pyörähti käyntiin kun uskollinen nysse kaartoi sateisen harmaana tammikuun aamuna obeliskin eteen. Ihme kyllä jokainen oli päässyt ainakin fyysisesti paikalle vaikka osalla taisi olla normaaleja aamulla eteen tulevia käynnistysongelmia kun akku oli tyhjennyt ja kaapelit hukkuneet edellis illan riennoissa. Bussi otti suunnakseen koneen hyvinkään tehtaan jonne oli odotettavissa n 1,5h istumakeikka bussin multiorgasmisen hierontaelämyksen tuottavissa penkeissä.

Perille päästyämme ja tarkasta turvatarkastuksesta juuri ja juuri selvittyämme, hakeuduimme määrätietoisen excu-mestarin osoittamaan suuntaan toivoen päätyvämmekin, missä joku olisi vastassa. Niinhän siinä sitten kävikin, että yläkerrassa koneen ystävällinen henkilökunta otti meidät rakastavaan ohjaukseen ja jakoi meidät kristillisesti kahteen ryhmään joilla oli tarkoitus kiertää tehdasta ympäri. Tehdas tasolle päästyämme allekirjoittanut innostui aivan turhaan päässeensä lämpimään etelään, koska näytti siltä että olisimme saapuneet välimeren maahan jossa

yksi mies tekee samalla kun viisi työnjohtajaa seuraa työn edistymistä sivusta. Tosin totuus rantalomasta jäi lyhyeksi kun isopyörä löi askeleen eteenpäin ja selvisi että porukka on ruokatunnilla nauttimassa kanttiniin tarjoamista herkuista. Kierroksella pääsimme sukeltamaan tehtaan uumenissa sijaitseviin salaistakin salaisempiin työpisteisiin ja ehkä joku saattoi oppia jotain hyödyllistä kierroksen aikana. Kierros päättyi lopulta samaan paikkaan josta aloitimme, ja nyt oli vuorossa pakollinen yrityksen pintapuolinen kalvosulkeinen aina niin kutsuvassa auditoriossa. Kalvot läpikahlattuumme vellikello alkoikin jo soida ja se tarkoittaa vain yhtä asiaa - syömistä - parasta asiaa mitä ihminen voi tehdä housut jalassa. Vielä joku saattoi hurmostella gourmet aterialta kävellessämme kanttiniin, mutta sisällä reseptoreihimme kantautui tutun oloinen haju. Ja totuus löi lekan lailla kun selvisi, että oli Torstai ja edessä olevan koitoksen nimi olisi - herneörtsi - joka vielä saattaa osalla herättää hyviä, huonoja tai hyvin huonoja muistoja Firmasta.

Pannarit mukavasti matkalla mahalaukukkuun hakeuduimme takaisin lähtöpisteeseen jossa meille oli tarkoitus puhua koneen R&D yksikön toiminnasta. Paikalle saapui esittelijän lisäksi pannu täynnä kahvia joka tässä vaiheessa päivää sai mukavasti jo luppaisevat silmät hieman aukeamaan vähimmäis vaadittua siristystä enemmän (koska eihän kukaan kehtaa maksetulla reissulla nukkua!). Esittelyssä kohtasimme yritysmaailman salamyhkäisyyden, kun aktivoituneet exculaiset halusivat tietää enemmän koneen laitteista kuin oli soveliasta paljastaa ja vastauksena oli yleensä epämääräisiä lauseita ja mutinaa. Reissun takaraja alkoi jo häämöttää horisontissa ja niin esittelijätädit rupesivat hätistelemään meitä ulos auditoriosta preussilaisen tarkasti kahdelta seuraavan ryhmän tieltä. Vielä pakolliset vierailut kaakeliviidakkoon osalla porukasta, kaikki sisään bussiin ja koneen tehdasalue jäi vain pölypilven peittoon.

Teksti: Iiro Hietala
Kuvat: Fuksi

Superfuksi Iiro Hietala

Syksyinen tarina opiskelusta

”Lisää viinaa mun lasiin, lisää laseja pöydille, lisää pöytiä näihin juhliin, lisää juhlia kansalle...” Vai mitenkäs se hieno juomalaulu menikään? Tuolta Rasputinin kiinniliimautuneilta sivuilta kun ei tahdo löytää enää mitään. Sanoma on siis, että kansa kaipaa lisää juhlia, eihän ilman niitä voisi elää. Ja milläs muulla tavalla se superfuksi valittaisiin, jos juhlia ei järjestettäisi? Mutta asiaan eli annetaanpa fuksien puolesta iso käsi ja suuret kiitokset Indecsin hienosti menneestä ja tapahtumatäyteisestä syksystä.

Tässä vaiheessa vuotta on sopiva hetki ryhtyä pläpäämään tuon hienon pikku kirjasen eli fuksipassin sivuja ja miettiä, missä sitä oikein on tullut seikkailtua syksyllä 2007. Tuskin tuostakaan syksystä fysiikkoiheen ja matikkoiheen oltaisi selvitty ilman juhlimista, senhän jo osoittaa vajaat neljä sataa fuksipistettä.

Ensi askeleet

Kun elokuussa astuin tähän laitokseen, en olisi voinut kuvitellakaan, millainen ensimmäisestä syksystä oikein tulee. Lukukausi potkaistiin kunnolla käyntiin heti fuksiviikolla. Harvemmin tulee tutustuttua yhtä moneen ihmiseen yhden viikon aikana eli pakko on myöntää, että viikko oli onnistunut. Viikko huipentui lopulta keskustan pubirundiin, missä monet ulkopaikkakuntalaiset näkivät ensimmäistä kertaa Tampereen keskustan ja sen laajan baaritarjonnan. Rankasta kierroksesta on vain hyvää kerrottavaa, vaikka eräs Cabaret’sta ulos lentänyt fuksi ehkä saattaisi sanoa toisinkin.

Edellisestä viikosta juuri selvinneenä pitikin sitten aloittaa opiskelu virallisesti, kun pääsimme tutu-

stumaan fysiikan, matikan sekä tite- ja tetapkin saloihin mitä erikoisimpien lehtoreiden ja proffien johdolla. Torstaina oli vuorossa orientoitumista teekkarien saunakulttuuriin Indecsin ja Managerin avajaissaunan merkeissä. Ensimmäiseen periodiin mahtui monia muitakin hienoja ja mieleenpainuvia tapahtumia kuten kv-sauna ja sitä seuranneet ensimmäiset Kolmiot. Erityismaininnan ansaitsee ehdottomasti hienossa syyskellissä järjestetty Indecs Challenge. Sen jälkeen onkin tullut hyvin tutuksi tämä nelihenkinen tiimin kasaaminen mitä ihmeellisimpiin tarkoituksiin. Ja fuksithan pärjäsivät vallan mainiosti metsäseikkailulla. Syksyllä tuli myös saunottua T-saunalla niin useasti, ettei millään voi muistaa kaikkia tapahtumia, mutta tulipahan opittua ulkoa jokunen teekkariviisu.

Periodin lähestyessä loppuaan fuksijaosto halusi tarjota meille tutustumiskierroksen Tampereen keskustaan FuksiWundeRunden merkeissä. Kyseinen reissu on varmasti porautunut jokaisen sille osallistuneen mieleen, jos niitä muistikuvia ylipäättään löytyy. Mutta kaikesta huolimatta rundella oli havaittavissa oikein mallikelpoista ja vahvaa suorittamista itse kultakin. Viikko runden jälkeen oli vuorossa jokavuotinen jättitapahtuma Hämeenkadun Appro eikä sitä voinut sivuuttaa siitäkään huolimatta, että seuraavana päivänä oli vuorossa titepk:n tentti.

Sitsejä, bileitä, saunomista...

Syksyn edetessä tasaiseen tahtiin kohti talvea saimme ensikosketuksen sitseihin Halloweenin merkeissä, osa tosin sai sen jo kv-sitseillä. Tapahtuma ei ihan heti pääse unohtumaan, eikä sen unohtamista ainakaan edesauta ”Pimp My Halloweenpuku” –kilpailu. Saunomista tuli harrastettua entistä kiihtyvämällä tahdilla, kun ensin tutustuimme Wapun tapahtumiin minikoossa Puoli Vuotta Wappuun –saunalla ja heti perään PerinneSeura yritti jalostaa meistä kultakurkkuja omalla laulusaunallaan. Aina silloin tällöin nuo tapahtumat venähtivät pitkälle aamuyöhön, mikä teki seuraavan aamun Kaukasoinan fysiikan luennoista

Voittajatiimissä Hervantapelissä. Vasemmalta lukien: Samu, Timo, Jaakko ja Iiro.

oikein hilpeitä opiskelutapahtumia.

Marraskuu alkoi oikein vauhdikkaasti fuksivälin ja kinkybileiden merkeissä. Illan pukusato oli mitä omituisin ja pornoin, erityismaininnat Mr. Pornolle ja uudelle päätoimittajallemme. Omalta osalta syksyyn mahtui myös yksi nakkihomma, kun toimin kuskina TTY:n vuosijuhlissa, mutta nakki ei pahemmin haitannut, kun palkkiona oli ilmainen lippu fuksisitseille. Ja mahtavat sitsit olivatkin, jos ne kerran aloitettiin palokunnan paikalle saapumisella.

Omaa marras-joulukuun vaihdettani joku voisi kutsua kiireiseksi. Viidessä vuorokaudessa tuli suoritettua kolme tenttiä, muutettua Annalasta porukoiden luota omaan yksioon Hervantaan, katsastettua eräät tuparit ja seilattua kahden päivän Once again in a lifetime –risteily. Tuolla risteilyllä tuli totisesti tutuksi Paskin läppä –kisa ja se, miten teekkarit juhlivat juhlavasti puvut päällä. Risteilyn jälkimainingeista jotkut saattavat muistaa myös sanonnan ”Oli muuten OK risteily/reissu/sauna/whatever!”

...ja lisää saunomista

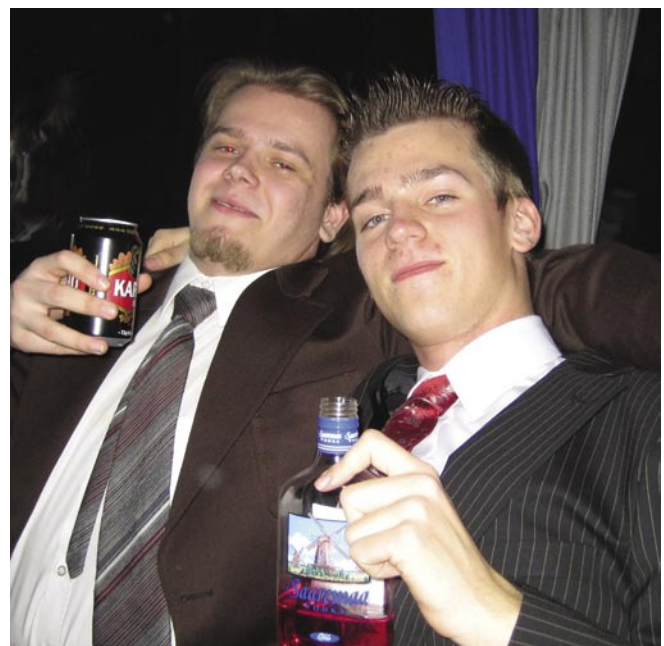
Kun normaali kansa pikkuhiljaa valmistautuu joulun viettoon joulukuun puolivälissä, (tulevat) teekkarit valmistautuvat saunomiseen. Ensin oli vuorossa fuksien haalarisauna, josta uima-allas-Afrodite-Caesar-akseli ja ilmaiset juomat tekivät ikimuistoisen. Seuraava torstaiamu valkeni itse kullekin, osalle kotoa, osalle kiltikseltä. Tieteellistä raapustamista opettanut Harri-karikin saattoi huomata jonkinasteisen hitauden toimissamme.

Samana päivänä raahasimme itsemme vielä Indecsin ja Managerin pikkujoulusaunalle. Eiliseltä oli sen verran vahvat pohjat, että Hervantapeli meni kuin vettä vaan ja pelihän päättyi meidän voittoomme Jaakon hienon yksilösuorituksen jälkeen. Juuri ennen pelin alkua Accenture tarjosi ilmaiset juotavat, joista emme tosin

paljoa kostuneet, sillä tarjoilu loppui melko pikaisesti pelimme jälkeen. Tässä vaiheessa suuntasimme saunan laulelemaan ja odottelemaan pukin saapumista. Pukin pusseista löytyi oikein omaperäisiä lahjoja tällä kertaa, ja pukin polvet ja pohjelihaksetkin saattoivat joutua koetukselle. Ennen puoltayötä oli vielä vuorossa syksyn superfuksin ”kruunaaminen” ja kuulemma selvisin kunnialla siitäkin tilaisuudesta. Saunominen jatkui hyvin pitkään ja lopulta osa porukasta eksyi vielä Joonaksen luo jatkoille.

Jos joku olisi alkusyksystä sanonut, että tämä kaikki tulee nähtyä ja koettua, tuskin olisin häntä silloin uskonut. Mutta sen voin sanoa, että oli oikea valinta tulla TTY:lle ja etenkin tutalle. Muutenhan kaikki tämä hienous olisi jäänyt väliin. Samalla sitä on oppinut pitämään itsensä ruodussa omille muuton jälkeen, joten syksy ei missään nimessä ole mennyt hukkaan. Toivon mukaan kevästä tulee syksyäkin hienempi.

Amiraali kiittää ja kiittää...

Once...again...

Teksti: Henri Koponen
Kuvat: Prodeko

Sikajuhlat

(sian)verta, (fuksin)hikeä ja kyyneleitä

Fuksisyksyn suurin koettelemus – ei suinkaan matematiikan peruskurssi, vaan TKK:n tutafuksien legendaariset SikaJuhlat – pyörähti käyntiin heti lukukauden alussa, kun SikaTiimi valittiin vielä suhteellisen tuntemattomien naamojen joukosta. SikaTiimin suuri tehtävä olisi organisoida kaikki pippaloihin liittyvä apunaan puolensataa fuk-sia ja säkkikaupalla vanhempien opiskelijoiden neuvoja.

Syksyn aikana kukin Sika (Ruoka-, Juoma-, Markkinointi-, Raha-, Speksi-, Ohjelma-, Koristelu-, Webbi- sekä sikojen sika eli IsoSika) suunnitteli oman osa-alueensa toteutuksen ja rekrytoi työryhmänsä. Hommat luistivat oikein hyvin, mutta erikoismaininnan ansaitsee innokas MarkkinontiSikamme, joka uskomattoman suhdeverkostonsa avulla myi liput loppuun kauan ennen h-hetkeä ja hankki meille muun muassa ilmaisia narikoita ja painotuotteita. Kunkin Sian suhteet yritysmailmaan olivat muutenkin avainasemassa esimerkiksi juhlien päättähteä, kokonaista paistettua sikaa, metsästettäessä. Pienten erimielisyyksien värittämä speksiprojekti saatiin myös kunniakkaaseen päätökseen hyvissä ajoin ennen juhlia.

Lopulta koitti perjantai, jolloin päästäisiin näkemään käytännössä, kuinka hyvin valmistelut olivat sujuneet ja miten paljon juomaa juhlijoihin uppoaisi (sitä oli varattu kahden käden nauttimistyyliä silmälläpitäen). Päivän aikana KoristeluTiimi loihti Smökistä upean areenan illan juhlille pitkän syksyä väsämiensä koristeiden avulla, RuokaTiimi väänsi ruokaa oletustusti nälkäisille opiskelijoille, loput roudasivat tavaraa

ympäri Otaniemeä tarpeen mukaan ja allekirjoittanut suhasi pakettiautolla ympäri pääkaupunkiseutua niin sian, salaatin, narikoiden, telttojen kuin tukkutavaran perässä. Sekalaisista vastoinkäymisistä huolimatta aikataulussa pysyttiin ja kahdeksan aikaan juhlalat olivat valmiit alkamaan – vain juhlijat puuttuivat.

Ensimmäisen tunnin aikana paikalle ilmestyi pari eksyneen oloista kaveria, jotka tyytyivät istuskelemaan salin reunoilla ja kummastelemaan haalaria-suisten tutafuksien menoa toistaiseksi melko autiolla tanssilattialla. Yhdeksältä juhlijoihin oli kuitenkin pitkäksi jonoksi asti ja tunnelma alkoi nousta kohti kattohirsiiä. Kymmeneen mennessä tupa oli jotakuinkin täynnä ja juomanmyyntitiskillä alettiin tajuta, että suunnitellut tauot olivat täyttä utopiaa, kun ostajia oli koko ajan enemmän ja enemmän. Juoman virratessa kansaa viihdytti muun muassa DJ Jallu, kemian fuksien ihastuttava CanCan-tanssiryhmä sekä myöhemmin illasta funkahtava Soitinyhtye A-Gnary ja teekkarihymnistäkin vastannut Retuperän WBK.

Illan kohokohta oli kuitenkin SikaJuhlien pääohjelma, SikaSpeksi. Tällä kertaa speksi oli toteutettu puoliksi videona ja puoliksi näyteltynä kokonaisuutena, joka löytyy muun muassa FaceBookista (linkki www.sikajuhlat.com-sivulla). Speksin tyyliilajiksi valittiin pitkän kädenväännön jälkeen "tositapahtumiin perustuva romantiikalla maustettu täysin fiktiivinen actiondraamakomedia" ja genren pitkiä perinteitä mukailtiin modernin eepisellä päätöksellä. Perinteisesti speksi huipentuu päätähden (kokonaisen sian) pään irtoamiseen mitä mielikuvituksellisimmilla tavoilla (giljotiini, moottorisaha...) – tänä vuonna oli viimein kauan ja hartaasti odotetun räjäyttämisen vuoro. Kieltämättä yleisö hieman hätkähti konekiväärikeskitykseltä kuulostanutta räjäytystä, mutta suosionosoitukset olivat sitäkin raikuvammat. Tämän jälkeen alkoi ruokatarjoilu, jossa kaksi salskeaa keittiömestariopiskelijaa paloittelivat juhliemme kunniavieraan ja tämä opposi ihmisten suihin viimeistä syötäväksi kelpaavaa palasta myöten.

Sikaa työstämässä

Juhlat siirtyivät kahteen mennessä Rantasaunaan jatkoille ja Smökin tyhjentäessä alkoi siivous- ja roudausruljanssi, joka ei jättänyt ketään kylmäksi. Sadat juhlijat olivat jättäneet jälkensä Smökin tiloihin ja niitä kuurattessa vierähti tovi jos toinenkin. Ennen pitkää Smökin ovi lukittiin ja loputkin tutfuksit pääsivät jatkoille saunomaan ja odottelemaan Rantasaunan siivousta.

Jatkoillakin meininki oli katossa ja ruokaa ja juomaa upposi kovaan tahtiin. Varsinaista ohjelmaa ei enää ollut, vaan vapaamuotoinen hengaus ja biletyt otti vallan. Tässä vaiheessa osa juhlajoista alkoi olla jo hieman heikossa hapessa ja sohville "nukahtaneiden" määrä kasvoi eksponentiaalisesti. Loppusiivouksessa ihmisiä löytyi mitä ihmeellisimmistä paikoista ja ihme kyllä kaikille löytyi jäljelle jääneistä juhlajoista kaveri taluttajaksi. Viimeiset juhlijat lakaistiin hellävaraisesti ulos puoli seitsemän aikoihin ja seitsemältä Ran-

tasaunakin kiitteli puhtauttaan. Allekirjoittanut huokaisi helpotuksesta 21 tunnin työrupeaman jälkeen ja suunnisti kohti bussipysäkkiä ja aamun ensimmäistä onnikkaa.

Kokonaisuudessaan SikaJuhlien järjestäminen oli hauska, mutta myös opettavainen kokemus. Isojen juhlien järjestäminen vaatii paljon organisointia ja erilaisten worst-case-scenario:iden laatimista. Nähtävästi tässä oli kuitenkin onnistuttu, koska juhlajoilla tuntui olevan todella hauskaa koko illan, pahempia haavereita ei sattunut ja voittoa tehtiin melko mukavasti (IRR: stämme olisivat pääomasijoittajatkin ylpeitä). Tietenkin SikaJuhlien henki jatkui vielä SikaKaadossa, mutta se onkin jo kokonaan toinen tarina... Kaiken kaikkiaan City-lehden parin vuoden takainen kuvaus SikaJuhlista on varsin osuva: "Ehdottomasti vuoden oudoimmat bileet"

Sika oli terve, mutta isästä ei ollut varmuutta.

Teksti: Tapio Turta

Visionyhteistyötä

Prodekon sikajuhlat Indecsiläisen silmin - Visiontapaamisen etkot

Mikä olisikaan parempaa valmistautumista tenttiin kuin kunnon juhlat viikonloppuna, jos tentti on esimerkiksi maanantaina? -Niinpä, ei mikään. Itselläni ja kiltamme nykyisellä kv-vastaava Villellä oli tuo valinta tehtävänä viime vuoden puolella marraskuussa, kun markkinoinnin tentti puski päälle ja samalla meille tarjottiin mahdollisuutta osallistua Prodekon fuksien 2007 järjestämiin Sikajuhliin perjantaina 16. marraskuuta. Samalla reissulla Helsinkiin tulisi tutustuttua Prodekon Vision -tiimiläisiin, joten päätös oli äkkiä tehty. Junamatkan ajan yritimme esittää tunnollisia opiskelijoita läppärit pöydällä markkinoinnin aihealueita kertaillen. Lukeminen loppui kuitenkin kymmenen mi-nuutin jälkeen ja kone taisi sammua 20 minuutin sisään lähdestä, jos oikein muistan. Aloitimme siis keskittymisen olennaiseen.

Saavuimme Helsinkiin hieman ennen kuutta illalla. Ennen Sikajuhlia oli tarkoitus käydä vielä syö-mässä ja viemässä matkatavarat kaverin yksiöön, josta meille oli luvattu yösjatkin, mikäli Otaniemestä (tai muualtakaan) ei sellaista löytyisi. Kaverin kämpältä pääsimme lähtemään hieman yhdeksän jälkeen, joten laskimme, että olemme kymmenen jälkeen Otaniemessä pääkalonpaikalla. Kuin ihmeen kaupalla osasimme jäädä oikealla pysäkillä bussista pois, olihan seurueestamme jopa 50% käynyt tasan kerran Otnäsissä ja ilmeisesti siitäkään ei ollut paljoa muistikuvia jäänyt. Itse en ollut ikinä käynyt Otaniemessä, joten vaikka olisin saanut kartan ja kompassin käteen niin todennä-köisesti kartan olisin käyttänyt syttöpaperiksi ja kompassin tunkenut taskuuni. Päätimme kävellä lähimmän kaupan pihaan, josta Ville alkoi soittaa paikallisille ja kysellä suuntaa, mihin lähteä. Eikä tarvinnut odottaa kauaa, kun Henri, Prodekon Vision-projektin vetäjä, kurvasi autolla pihaan ja saimme siis autokyydin juhlapaikalle. Erittäin hyvää palvelua!

Normaalisti, kuten useimmissa juhlissa, alkuillasta on

vielä muistikuvia. Toisilla niitä on enemmän, toisilla joskus vähän vähemmän. Vahviten mieleeni jäi Stig Doggin tahtiin apinointi keskellä jota-kin Otaniemen katuja, mitä ilmeisimmin kohtuullisen myöhään yöllä. Toisaalta myös muistiin on jäänyt hävyttömän terävät juomat siinä vaiheessa kun Battery rupesi loppumaan ja lasissa tuntui olevan pelkkää terävää. Juhlien teeman mukaisesti tarjolla oli sikaa, ja lautasellinen lihaa, salaattia, leipää ja niin edelleen kuului lipun hintaan. Ruoka oli todella herkullista, mutta itse sikaa en muista missään vaiheessa nähneeni. Kuvia kyseisestä siasta olen kyllä nähnyt. Muuten juhlat olivat omalta kohdaltani aivan kuin muutkin pippalot useimmiten - epämääräistä sekoilua, mutta Sikajuhlien ta-pauksessa myöskin sananmukaisesti sikailua. Saadaksenne totuudenmukaisen kuvan juhlista keho-tan ensi vuonna olemaan tarkkana, kun Prodekolaiset järjestävät vastaavaa. Ehdottomasti käymisen arvoiset kekkerit!

-Niin, entä se tentti maanantaina? Sillä valmistautumisella ja pään tyhjentämisellä pa-nos/tuotossuhde oli täydellinen.

Tapsa ja Mäksä matkalla helsinkiin. VR:n mukavuuksia. (postikulut ei peritä erikseen)

Taking a moment to enjoy success.
Just another day at the office for a Tiger.

Join Accenture for a career that keeps you motivated and moving forward. Work on vital assignments for top class clients and help them achieve high performance. Push yourself, while developing your skills and confidence. Work with the best people worldwide to solve problems and do what hasn't been done before. If this is your idea of a typical working day, Accenture is the place to work.

We're recruiting extraordinary talent—sound like you?

We're looking for exceptional graduates to join our Systems Integration and Technology and Management Consulting teams – people who will work passionately to help our client companies reach higher levels of business performance. At Accenture, you'll work on some of the most challenging projects around and in return for taking on a high level of responsibility, you'll build deep market relevant skills and get competitive compensation with a full range of benefits.

Why Accenture? Our unique professional development programs, such as Accenture SAP and Java Academies, will help you develop your skills and to ensure you grow to the greatest potential of your professional development. And our culture encourages you to balance your personal and professional life and promotes a collaborative, team-oriented environment.

At Accenture, there's always something new happening, and it's our diverse teams of motivated people who make it happen. Could you be one of them? To find out more about careers at Accenture and to submit your resumé online, visit our website today.

Visit www.accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.

Teksti: Janne Papunen
Kuvat: Janne Papunen

Stuttgart

und/and Gold Coast

Morjesta arvon tutalaiset ja muut lukijat! Olen 22v. kolmannen vuoden tutalainen ja vietin viime vuoden miltei kokonaan ulkomailla vaihdoissa. Saksassa Universität Stuttgartissa opiskelin maaliskuusta heinäkuuhun ja Australiassa Bond Universityssä syyskuusta joulukuuhun. Seuraavassa lyhyt pläjäys siitä, mitä näin ja koin.

Trial Bayn vankilan raunioista kuva kaltereiden takaa. Vankila sijaitsi itärannikolla ja sinne tuotiin aikoinaan siirtomaavankeja.

Stuttgart sijaitsee Etelä-Saksassa ja on jo kevätaikaan verrattain lämmin. Asukasmäärältään Stuttgart on noin Helsingin kokoinen. Kaupunki on kaunis laaksojen ja viinitarhojen ympäröidessä keskustaa. Julkinen liikenne on varmasti yksi maailman parhaita, sillä metrolinjakusto kattaa suunnilleen koko kaupungin maan alla. Metrolla pääsee myös Stuttgartin lentokentälle, josta voi päästä puoli-ilmaiseksi vaikkapa Venetsiaan tai Barcelonaan. Autofriikeille Stuttgart tarjoaa Mersun upean museon ja pian myös Porschella on vastaavaanlainen Stuttgartissa. Itse jalkapallon ystäväni satuin Stuttgartiin oikeaan aikaan, sillä Stuttgart voitti viime vuonna Saksan mestaruuden ja kaupunki oli täysin sekaisin. Jalkapallokulttuuri tuli ylipäättään esiin joka ikinen pelilauantai, kun metrot, kävelykatu ja pubit täyttyivät äänekkäistä faneista.

Paikallinen yliopisto muistutti arkkitehtuuriltaan konetaloa. Eivätkä luokat olleet sisältäkään parhaasta päästä varustetasoltaan. Monet opettajat käyttivät kaulassa roikkuvia isoja mikrofoneja ja piirtoheitintä.

Eräällä professorilla oli pyöritettävä kalvokela, mitä hän raahasi mukanaan. Kätevää? Kuulemani perusteella Saksassa monilla yliopistoilla on taloudellisia ongelmia, koska valtio on keskittänyt tukensa pariin huippuyliopistoon. Yliopistoihin ei myöskään ole pääsykokeita, vaan porukkaa tippuu heikkojen arvosanojen myötä keltasta. Saksan systeemissä vanhemmat päättävät tosin varsin varhain käykö lapsi akateemista vai käytännöllisempää koulutusta.

Opetukseltaan koulu oli ihan kohtuullinen. Luennoitsijat osasivat asiansa ja vierailijaluennoitsijat olivat mielenkiintoisia - mm. futsisseuran pomo ja joku HP:n iso kiho. Oppimistavat vaan eivät olleet kovin monipuoliset. Miltei kaikilla talouskursseilla oli 14 viikkoa luentoja kaksi tuntia viikossa. Piste. Ei harjoitustöitä ja laskuharjoituksetkin, joita harvemmin oli, olivat hyvin supistettuja. Erikseen oli seminaarikursseja, jotka sisälsivät enemmän kommunikointia, caseja ja (ryhmä) töitä, mutta niihin pitää ilmoittautua noin puoli vuotta etuajassa. Miltei kaikki tentit olivat suullisia saksaksi. Professorista riippuen vaikeustaso heitteli jonkin verran. Suositellen Financial Management sekä Business-process Based Management -kursseja. Rahoituskurssi käsitteli mm. rahoitusrakennetta ja jäännöstuloa kun taas prosessijohtamisen kurssi toi toisenlaisen, perinteisestä poikkeavan lähestymistavan yrityksen toimintaan.

Saksan kulttuuri on ainakin oman kokemuksen pohjalta varsin lähellä suomalaista. Naisten ja miesten roolit ovat ehkä hivenen selkeämmät kotiäitien ollessa vielä varsin yleisiä. Yliopisto-opiskelijoilla on myös usein tapana asua vielä kotona niin kuin Australiassakin. Kouluissa oli mielenkiintoista, että aina tuntien jälkeen koputettiin pöytään kiitokseksi luennosta. Saksalainen järjestelmä oli odotetun täsmällinen, hierarkkinen ja paperirikas. Oppitunnit alkoivat tasalta ja lopuivat aikaisintaan tasalta. Professoreille varattiin tapaamisajat sihteereiltä. Eräs opettaja kertoi, että kaupungin virkamies oli tullut vaatimaan häntä leikkaamaan pensastaan, koska se oli muutaman sentin liian pitkä. Punaisia päin ei Saksassa normaalisti kävellä. Teitittely, herroitt-

Bond Universityn ulkosivua. Niinkuin kuvastakin näkyy, Ausseissa pidettiin puskat ojennuksessa.

telu ja rouvittelu ovat elinehtoja. Hiiren vaihtaminen paikallisessa Gigantissa vaati useamman eri tason työntekijän kanssa keskustelua ja monta allekirjoitusta. Mitä tahansa asioita piti tai halusi hoitaa, oli oltava valmis täyttämään lappua lapun perään ja vastausta oli turha odottaa sähköpostitse. Nettipankkikin oli varsin uusi ja keskeneräinen juttu ainakin omassa pankissani.

Kaupassakäynti oli maailmalla varsin mielenkiintoista. Jos olet joskus käynyt Suomessa Lidlissä ja ihmetellyt, miksi sitä tavaraa ei oikein ehdi siirtämään karruihin, niin suosittelen kokeilemaan Lidliä Saksassa. Sitten jos totut saksalaiseen tapaan puolittaa ruokakassien täyttö ja maksuajan, niin kannattaa kokeilla australialaista ruokakauppaa. Kassaihminen pakkaa 5-10 muovikassiin tuotteesi ja jopa lajittelee ne ruokalajien mukaan. Ja jos karrujen työntäminen on liian raskasta, tuodaan karrut autollesi. Ylipäättään Australiassa oli mottona noooo huuurrrrrrr...

Jos oli välillä vaikea motivoitua opiskelemaan Saksan helteessä, niin Australia ja Gold Coast pistivät vielä paremmaksi. Miltei sataprosenttisen varma taivaan katolta tuleva auringon paiste (ainakin näin Suomen syksyn aikaan), loputon leveä hiekkaranta ja rantaa mukailevat pilvenpiirtäjät eivät oikein aluksi sopineet päässäni yhteen opiskelun kanssa. Gold Coast sijaitsee keskellä Australian itärannikkoa ja on erittäin suosittu turistiryssä. Alueelta löytyy mm. (vesi)huvipuistoja, sademetsää, viihde-elämää, sukellus- ja surffaushaavoittavuuksia, eläintarhoja ja jopa maailman hulluin paikka nimeltään "Infinity" (lisätiedusteluja voi lähettää täpärästi eloonjääneelle tyttöystävälleni).

Gold Coastilla oli varsin mielenkiintoisesti valoisa aika jo aamuviidestä/kuuteen noin iltaviiteen/kuuteen. Tämän huomasi myös paikallisten elämisessä. Kauppakeskukset olivat puoliltapäivin tupaten täynnä

ihmisiä (pääosin naisia) shoppailemassa ja teke-mässä ruokaostoksia. Vastapainoksi kauppakeskukset menivät jo neljän viiden maissa kiinni ja vielä auki jääneissä ruokakaupoissa sai tehdä miltei yksinään ostoksia iltasaikaan. Ja kun Australiassa tuli pimeä, se todellakin tarkoitti sitä. Valaistus oli iltaisin hyvin olematonta. Muutoinkin huonokuntoisilla kävelyteillä oli miltei mahdoton liikkua, eikä ihmisiä iltaisin keskustan ulkopuolella näkynytkään. Infrastruktuuri oli muutoinkin hyvin hajanainen, mikä näkyi esimerkiksi heikossa julkisessa liikenteessä ja runsaassa yksityisautoilussa. Varoituksen sanana, että Australiassa autot tulevat ensin oikealta ja aina ennen jalankulkijaa. Ja liikenneympyrät on in.

Paikallinen yliopisto, Bond University, on jopa Australian parhaaksi tituleerattu yksityisyliopisto, joka sijaitsee noin neljä kilometriä rannalta. Olikin mielenkiintoista nähdä, ovatko normaaliopiskelijoiden 1500-2000€ suuruiset kurssimaksut hintansa väärtit. Poikkeuksellista yliopistossa oli, että vaihto-opiskelijoita oli peräti puolet. Lisäksi opetusryhmien koot vaihtelivat noin 10-30 henkeen, mikä näkyi siinä, että kaikki tunsivat toisensa ja keskusteluun oli mahdollista osallistua enemmän. Professorit jopa muistivat nimeni: Jaan, Tsään, Tsänne, Tsaan. Kurssit olivat erittäin suuritoisia; joskin 7,5 nopan arvoisia. Dedistä pukasi viikottain ja välillä jopa päivittäin. Oli erilaajuisia harjoitustöitä, testejä, välikokeita, caseja ja esitelmää. Tuli jokseenkin lukiomainen fiilis. Urheilupuutteiltaan yliopisto oli mieletön. Oli 50 metrin uima-allasta, 5 tenniskenttää, fudiskenttä, rugby/krikettikenttä, golfhäkki, liikunta- ja kuntosali, jooga- ja aerobictunteja, porealasta ja saunaa.

Kaikki kolme käymääni talouskurssia olivat hyviä, joskin minulla oli hivenen kritiikkiä paria proffaa kohtaan. Brand & Category Management -kurssi

keskittyi kategoriajohtamiseen ja jälleenmyyjien sekä valmistajien väliseen yhteistyöhön. Cost Management Systems -kurssi oli sisäisen laskentatoimen kurssi ja sisälsi mm. budjetointia ja eri kustannuslaskelmia. Managerial Planning & Control -kurssi oli edellä mainitun kurssin jatkokurssi ja mielestäni kaikista paras. Kurssilla käsiteltiin mm. vastuukeskuksia ja siirtohinnoittelua teorian ja casejen pohjalta. Tentit olivat haastavia, koska aikaa oli vain 15 minuuttia lukemiseen ja kaksi tuntia kirjoittamiseen, vaikka tehtävää oli noin kolmannes enemmän kuin TTY:llä. MPC:n tentti oli mielenkiintoinen, koska casen sai jo viikko etukäteen ja tentissä sai olla mitä tahansa materiaalia. Kysymykset saatiin kuitenkin vasta tentissä. Vastaavia soveltavia tenttejä kaipaisin TTY:llekin.

Vaikkakin Australia on historialtaan läheisempi Iso-Britannian kanssa, on maa hyvin amerikkalaistunut. Jos Saksassa luottokortin käyttöä pidettiin häpeällisenä, niin australialaiset ovat omaksuneet varsin amerikkalaistyyllisen rahankäytön. Ihmiset ja katukuva muistuttaa monilta osin amerikkalaisleffojen vastaavia. Ihmisillä ei todellakaan ole kiire mihinkään ja asioiden perään saa varmistella, jos haluaa jotain oikeasti tapahtuvan.

Ehkä suurin ero maailmalla oli päivittäiset kanssakäymiset ihmisten kanssa. Jos Suomessa sanotaan moi ja jatketaan matkaa, maailmalla kätellään, halata-

an, poskisuudellaan ja käytetään enemmän sanoja. Ylipäättään keskustellaan. Kyllä sitä vuoden jaksoikin ihan kohtuullisesti. Oli mukavaa tavata ihmisiä ympäri maailmaa ja nähdä eri kulttuureita. Mutta on kiva olla taas Suomessa. Täällä riittää, kun pitää suunsa kiinni.

Kuva Stuttgartin fanikatsomosta. Koko 90 minuuttia porukka lauloi ja kannusti. Uskomaton fiilis!

Teksti: Terhi Marttila

Kuvat: Terhi Marttila

Visionary Marketing

Brysselissä

Viikon Vision-reissuni Brysseliin ei alkanut oikein hyvin: kaveri ei päässytkään lähtemään seuraksi, SAS:n koneongelmien vuoksi lentoni reititettiin uudelleen, lentoasemalle ei kulkenut fiksusti busseja... Kuitenkin, kun asiat sitten lähtivät sujumaan, ne sujuivatkin todella hyvin ja hauskaa oli: Bryssel tuli koettua oluineen, suklaineen, ranskalaisine perunoineen ja lämpimine vohveleineen ja marraskuinen Visionary Marketing -viikko iloisine ihmisineen

Kuuluisa Manneken Pis -patsas puettuna paikalliseen opiskelija-asuun StV-juhlapäivän kunniaksi.

Brysselin aurinkoisella lentokentällä oltiin tapahtuman järjestäjien puolesta tulijoita vastassa, joten kenenkään ei tarvinnut eksyä vieraaseen kaupunkiin heti lauantaina sinne saapuessaan. Meitä vastassa ollut Jonathan vei autolastillisensa luokseen ja lähti sitten hoitamaan vielä viimeisiä järjestelyjä. Tutustuimme sillä aikaa toisiimme pienellä porukalla, yritimme opetella toistemme omituisia, ulkomaisia nimiä ja lähdimme kaupungille kävelemään. Jonkin aikaa kävelyämme palasimme takaisin oltuamme jo niin umpijäässä, ettei edes lämpimien vohvelien syönti pystynyt sulattamaan meitä kokonaan. Jonathanin asunnolta siirryimme sitten porukalla turkkilaiseen pizzeriaan, jossa oli tervetuloillallinen. Pitkäksi venähtäneen illan jälkeen

Jonathan näytti minulle tien hostini asunnolle, johon sitten pääsin asettumaan taloksi.

Sunnuntaiaamuna ohjelmassa oli tutustuminen läheiseen Bruggen kaupunkiin, johon matkustimme junalla. Tunnelma junassa oli melko uninen, mutta Bruggen auringonpaiste ja raikas (lue: jäätävän kylmä) ilma herättivät mukanaolijat tehokkaasti. Aluksi meillä oli hetki aikaa kierrellä kaupungilla (eli ostaa suklaata ja muita herkkuja), ennen kuin pääsimme tutustumaan paikalliseen panimoon. Kiersimme ja katselimme oppaan johdolla ja lopulta saimme vielä olutlasilliset panimon tunnelmallisessa ja ihanan lämpimässä ravintolassa. Kaupunkiin tutustuimme vielä parituntisella kävelykierroksella oppaan johdolla. Kierroksen ja vapaa-ajan jälkeen palasimme junalla Brysseliin. Meidät jaettiin ryhmiin, joissa valmistimme ruokaa järjestäjien asunnoilla. Illan aikataulut pettivät moneen kertaan, mutta lopulta suurin osa porukasta pääsi bussilla keskustaan tutustumaan baariin, jonka listalla olutmerkkejä ja -vaihtoehtoja todella riitti lähes loputtomiin. Tutumpien vaihtoehtojen lisäksi testasimme myös mm. kirsikka-, omena- ja mansikkaoluita.

Maanantaina aamulla McDonaldsin edustaja piti meille yliopistolla luennon markkinoinnista, ennen kuin meidät kuljetettiin bussilla läheiseen McDonalds-ravintolaan. Ohjelmassa oli mielenkiintoinen tutustumiskierros ravintolan tiloissa ja tilaisuus kysellä yrityksen edustajilta mitä tahansa. Tilaisuuden päätteeksi McDonalds tarjosi lounaan – mahdollisuus tilata mitä tahansa innosti muutamat osallistujat popsimaan kolmekin hampurilaisateriaa, jälkiruuista yms. puhumattakaan... □ Iltapäivällä pääsimme tutustumiskäynnille Europarlamenttiin. Päivä kuitenkin jatkui vielä tänäkin jälkeen ja illalla ohjelmassa oli paikalliset opiskelijapippalot. Meitä varoitettiin etukäteen, että näissä päivittäin järjestettävissä juhlissa tulisi olemaan olutta oikeasti joka paikassa, joten vaatteiksi tulisi valita jotakin likaista ja ei-niin-kovin-arvokasta. Olimmekin varautuneet paljon pahempaan kuin miksi juhla lopulta osoittautui – mutta kyllä jokainen todella sai

Lähes koko porukka kasassa.

olutta vaatteilleen, paikassa kun oli hassu tapa viskata (muovinen) oluttuoppi pään yli siinä vaiheessa kun siinä vielä oli pohjat jäljellä...

Tiistaina enemmän ja vähemmän väsähtänyt porukka siirtyi taas Brysselin keskustaan. Jakauduimme pieniin ryhmiin ja saimme käteemme ohjepaperit "kaupunkisuunnistusta" varten: ohjeita seuraten kuljimme kaupungilla, ratkoimme tehtäviä ja tutustui-
mme samalla nähtävyyksiin. Lounaan jälkeen oli sitten vuorossa legendaariseksi kutsuttu ja oikeastikin mieli-
inpainuva kokemus: St V –opiskelijajuhla. Homman pointti oli muutamia tunteja kestävä siirtyminen auki-
olta toiselle rekkajonoa seuraten. Kunkin alan opiskeli-

joilla oli oma rekkansa, ja alan nauha ranteessaan tämän rekan lavalta sai omaan astiaan rajattomasti olutta – tunnelma oli siis taattu pienestä tihkusateesta huolimatta...

Keskiviikkoamuna siirryimme taas keskustaan. Vaihtoehtoina oli vapaa-aikaa kaupungilla tai taide-
museokäynti, joista lähes kaikki päätyivät jälkimmäi-
seen. Brysselin Musee des Beaux-Arts olikin upea vierailukohde lukuisine taideteoksineen. Iltapäivä
kului yliopistolla mielenkiintoisia markkinointiluentoja kuunnellen, kunnes muutaman tunnin vapaa-ajan
(johon sisältyi mm. pistäytyminen ruokakaupassa ja sen seurauksena virolaisten sekottelemia vodka-kuo-
huviinidrinkkejä...) jälkeen ohjelmassa oli päätösil-
lallinen. Herkulliset ruuat syötyämme ohjelmassa oli
sitsejä vastaava tapahtuma. Ruoka oli siis kuitenkin
syöty jo ennen, joten tässä vaiheessa voitiin keskittyä
ihan vain pelkästään laulamiseen ja olueen... Olut-
lasejamme täytettiin koko ajan ja jokaisen laulun
jälkeen ne tyhjennettiin komennon mukaan joko ko-
konaan, puoliksi tai oman maun mukaan. Lauluja riitti
varmaankin kaikkien paikalla olleiden omilla kielillä,
myös suomeksi, ja kaikilla oli hauskaa. Iloinen joukko
lähti vielä Brysselin keskustaan diskoilemaan ennen
kuin kukin sitten lähti kotimaataan kohti, osa seuraava
aamuna ja osa vasta myöhemmin.

Kokemus oli siis kaikin puolin oikein positiivinen ja
suosittelinkin myös muille lähtöä tutustumaan uusiin
kaupunkeihin ja ihmisiin Vision-tapahtumien myötä:
viikossa kun ehtii oikein hyvin kerätä niin sivistystä,
uusia tuttavuuksia kuin univelkaakin!

Bruggen kaupunkia.

Finnmap Consulting

FMC GROUP

Emoyhtiö Finnmap Consulting Oy on voimakkaasti kehittyvä ja dynaaminen rakennetekniikkaan erikoistunut suunnitteluyritys, joka tarjoaa luotettavaa rakennesuunnittelua niin kotimaan kuin ulkomaan kohteisiin. Helsingin toimipisteen lisäksi konserniin kuuluu 25 aluetoimistoa kotimaassa ja 6 toimistoa ulkomailla. Konsernissa työskentelee yli 800 henkilöä.

FMC Groupin suunnittelutoimialaan kuuluvat:

- Talonrakennus
- Korjausrakentaminen
- Infra-rakentaminen
- Teollisuusrakennukset
- Betoni-, teräs- ja puurakenteet
- Tuotekehitys
- Talotekniikka;
LVI-, sähkö- ja rakennusautomaatio
- Teollisuus;
tehdas- ja prosessi-, kone- ja laite-,
putkisto- ja teräsrakennesuunnittelu
- Ympäristö;
maankäyttö, vesihuolto sekä tie-,
liikenne- ja aluetekniikka

FINNMAP CONSULTING OY

PL 88, Ratamestarinkatu 7 A

00520 HELSINKI

Puh. 0207 393 300

Fax 0207 393 396

Teksti: Vesa-Matti Marjamäki
Kuvat: Aapo Tervonen

Kyykkä

Karsinta < fuksi < MM

Koska kevättalvi on ollut niin kaunis ja talvinen, ulkoilu on ollut isossa osassa pienen ja ison teekkarin elämässä. Kaikki lähti liikkeelle kyykkäkarsinnalla, jossa oli n. talvinen keli ja mukava heitellä kyykkää. Tämän jälkeen lumi sulii, mutta kaikkien onneksi fuksikyykkääinkin saatiin lunta. Tämänkin jälkeen vielä Suomen talvi yritti kovasti taistella vastaan, mutta saimme kuin saimmekin hieman lunta MM-kyykkä päivälle. Plussakeli ei ollut ongelma, koska kyykkähän ei ole väline- tai puitelaji. Kyseessä on huollosta riippuvainen ottelu.

Karsinta

Indecsin kyykkäkarsinta järjestettiin tänä vuonna yhdessä TeLE:n kanssa 9.1. Pelit alkoivat erinomaisesti, mutta ensimmäinen uhri saatiin kuitenkin jo harmitavan varhaisessa vaiheessa. Anonyymi heittäjä viskasi kartun näppärässä kaarella kohti kyykkiä, osui niihin ja kyykät matkallaan kohti maata kopsauttivat taloustavastaavamme, Villen, jalan tuusan muuskaksi. Ensiaputaidot olivat tarpeen. Kylmä, koho ja kompresio, kolme K:ta, tulivat paikalle kuin salaman iskusta, kun Arttu ja kumppanit alkoivat pajaamaan Villeä. Osarikin osallistui tehtävään ensiapukorttinsa verran.

Karsinnasta oli tarjolla pelipaikkoja Akateemisen MM-kyykän virallisiin kisoihin, ja karsinnasta rapsahtikin Indecsin joukkueille Kova luu ja Fuxion pelipaikat. Karsinnan jälkeen päästiin jatkoille TeLE:n pikkujouluunsaunalle.

Fuksikyykkä

24.1. pelattiin kyykän rookie-sarja. Oli siis vuorossa fuksien oma kyykkäkilpailu. Harjoitus oli paikallaan, sillä minttu-kaakaon sekoittaminen optimaalisesti ei ollut niin helppo tapahtuma kuin oli alunperin oletettu. Myöskin kaakaon nauttiminen mukista osoittautui yllättävän hankalaksi, mutta ongelma saatiin haalareilla kiinni.

Pelit pysähtyivät hyvin paljolti jo liian aikaisin. Osittain syynä varmasti oli huono taktinen silmä, heikko tuomarien lahjonta ja perisuomalainen minttu-kaakao -olotila. Täällä fuksitytötkin pääsivät lennättämään kyykkää sopivin turvavarustein. Suorituksia läheltä seuranneena kypärä oli tarpeen. Tosin vaikka kyykkä päähän olisi osunutkin, vauriot eivät olisi kovin suuret olleet.

Suuriin saavutuksiin fuksikyykässä voisimme ehkä listata Teemun hajottaman ikkunan ja yhden sopupelin alkusarjassa. Vaikka asian nyt myönnämme, ketään ei tästä pahamaineisesta kyykkää riuduttavasta taudista päästä syyttämään.

Samalla päivälle oli saatu aikaiseksi kunnon jatkotkin. Aluksi Teekkaarisaunalla oli Tampin vitsisauna, jonka jälkeen pääsimme vielä Kolmioihin. Tämä päivä oli siis silkkaa hemmottelua fukseille. Hyvää harjoittelua MM-kyykkää silmällä pitäen.

Akateeminen MM-kyykkä

Koko kevättalvi oli kuitenkin ollut vasta valmistautumista isompaa koitosta varten. Indecsin muutamat joukkueet ja useat tuomarit pääsivät vihdoin ottamaan mittaa kansainvälisellä tasolla kyykän ja kartun lennättämisestä. 512 yleisen sarjan ja 128 naisten sarjan joukkuetta olivat kokoontuneet ratkomaan uudet mestaruudet. Kyykässä ei kuitenkaan kaikki osallistujat ole voittajia, vaikka kuinka silmiin katsotaan.

Korkelta ja kovaa, mutta matalalla. Omat kyykät vielä visusti tallessa.

Kyykkää on pelattu jo vuodesta 1966 eli nyt oli vuorossa jo kovin mones MM-kyykkä. Ensimmäisen kerran tapahtuma järjestettiin Helsingissä, jonka jälkeen tapahtuma on muuttanut paljon muotoonsa, laajentunut huomattavasti ja näyttää siltä, että se on vakiintunut Tampereelle.

Kyykkääminen alkoi aikaisin lauantai-aamuna 9.2. Alkusarjat saatiin pelattua läpi veren maku suussa kahteen mennessä, jolloin jatkokierroksille menijät olivat selviä. Allekirjoittanut ei päässyt karttua joukkueessaan kertaakaan heittämään. Perusongelmina olivat väärä paikka, väärä aika ja väärä joukkue. Muuten kaikki oli kunnossa. Vaikka yhtään karttua en heittämään päässytäkään tapahtuman idea paistoi hienosti hieman kehnon kyykkäkelinkin läpi. Yhteishenki oli vahva ja hauskanpito oli oleellista, ei häviö.

Huhuja kuitenkin kuului, että joltain kaksiosaiselta paikakunnalta (esim. lappeen Ranta) eksyneitä kyykkääjiä, syytettiin urheilijamaisesta pelaamisesta. Ensimmäinen karttu oli juuri lentämässä ja tiukkaakin tiukempi ääni kajahti vastapuolelta: "Hei ei varmaan heitetä silleen, että jalka on siinä viivalla!" Onneksi tällaista pelimeininkiä ei tarvinnut liian tosissaan ottaa. Kyykät lensivät niin karttujen toimesta, kuin myös heittäjien ja katsojien toimesta. Peli oli vesiselvää, mutta raakaa.

Vaikka jokainen pelaaja huomasi, että kyykkä on rankka laji, myös tuomarit pääsivät ottamaan osansa sen rankkuudesta. Osa tuomareista oli ensimmäistä kertaa edes näkemässä koko peliä livenä, mutta tuomioihan se ei vaikuttanut. Lahjonta oli taas päällimmäisenä tässäkin lajissa.

Tiukan pelaamisen jälkeen voittajatkin olivat selvillä, mutta niihin ei ikävä kyllä montaa Indecsin joukkuetta mahtunut. Voittajat löytyivätkin jatkoilta, jossa monen

teekkarin lempibändi. Eläkeläiset, pääsivät huudattamaan yleisöä. Erityisesti jokainen voi muistella Onnin huudattamaa: "Haistakaa **TTU!" sulosanomaa.

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Haavereita ei paljoa tullut, mutta lopputulokset sitäkin tehokkaammin.

Yleinen sarja

1. Äidin Kultapojat
2. STH
3. Sortavalan Aikamiespojat

Naisten sarja

1. WIT Blanko
2. SIK Biaz
3. Pinppi69

Lisätietoja:

<http://www.kyykka.fi/>

Tyylinäyte. Kyl se kai eteenpäin lähti.

Teksti: Aino Vaittinen ja Sanna-Mari Peltola

Kuvat: Fuksit

Umpisuojapukusauna

Haalarisauna 12.12.

Tämänvuotinen haalarisauna pidettiin keskiviikkona 12.12 Juveneksen Neptunussaunalla. Koska kyseinen sauna meni vuodenvaihteessa kiinni, tuli haalarien hommaamisessa hieman kiire. Tämä johti totuttuihin ongelmiin haalarifirman kanssa. Firma unohti poletit ja puheenjohtaja vyölenkit.

Katja lentää mereen haalariprojektin toimesta. Tämän jälkeen perässä meni Vesa, gravitaatio voitti.

Ennen saunaa piti tietysti tehdä erilaisia esivalmisteluja, esim. ostaa ruoat ja juomat ja varata YO-kunnan paku niiden kускаamista varten. Valmistimme myös ruoat itse esim. tiistaina teimme 30 l makaronisalaattia, paistimme 240 karjalanpiirakkaa, suklaakakkua 80 hengelle ja keskiviikkoamuna paistimme vielä 30 patonkia ja sekoitimme 5 kiloa munavoita.

Saunapäivänä haimme ensin pakun noin kahden maissa tavaroiden kускаamista varten ja aloimme sitten ajella ympäri Tamperetta, koska eihän kaikkia tavaroita kannata missään nimessä säilyttää yhdessä paikassa. Lopulta neljän aikaan pääsimme itse saunalle, jossa piti vielä koristella ja asettaa ruoat ja juomat tarjolle. Perinteiseltä ruokakatastrofiltakaan ei säästytt, kun yksi pussi mikropoppareita pääsi "hieman" kärkehtämään ja haju oli sen mukainen.

Puoli kuudelta paikalle alkoi saapua kutsuvieraita eli fukseja, tutoreita ja viime vuoden hallituksen jäseniä. Virallinen ohjelma alkoi seitsemältä, jolloin oli vuoro-

sa haalariprojektin pj:n, Vesan, puhe ja alkumalja, palkittiin ansioituneet projektin ulkopuoliset fuksit, Lauri, joka suunnitteli vuosikurssimme logon, Timo, joka myi kaikista eniten mainoksia ja Samu, joka teki projektin nettisivut ja muuta. Sitten otettiin ryhmäkuvia meistä fukseista, kun haalarimme olivat vielä hohtavan valkoisia. Tietenkin fuksikapu juniorin piti päästä uimaan, joten projekti ja palkitut heittivät Katjan altaaseen, jonne Vesakin sitten lopulta lensi.

Kun virallinen osuus oli päättynyt juhlat jatkuivat tavalliseen tapaan. Koska kuoharia oli ostettu hieman liikaa, piti valmiiksi kaadetut lasilliset tietenkin ensiksi tuhota, ja niinpä kaikki saivat sitä noin lasillista, tosin osa taisi juoda hieman enemmänkin. Hauskaa ja märkää oli kaikilla, ja ilmainen viina teki tehtävänsä. Jostain kumman syystä Nokian vetenä mainostettu alkoholiton versio ei kelvannut paljon kellekään. Patsaatkin pääsivät nauttimaan uima-altaasta ja hohtotikut olivat hot, koska niistä sai viritettyä vaikka mitä. Jossain vaiheessa pojat päättivät myös lähtemään viuhahtamaan Tampere-talolle vanhempien naisihmisten riemuksi ja nuorempien kauhuksi. Myöhemmin illalla keittiössä toimi snapsinurkkaus ja myös booli muuttui jostain syystä hieman tujummaksi. Boolin vahvuus taisi kuitenkin olla vain eduksi, koska hyvin se upposi, ainakin erään nimeltä mainitsematoman pj:n mielestä, joka inspiroitui esittelemään tulevan kesän minihamemuotia.

Lopulta oli aika lähteä saunalta. Siivous sujui erittäin nopeasti kuskien ja avuliiden vieraiden ansiosta, vaikka eräs olikin jo lähes epätoivoinen. Uima-allas oli saatu levitettyä koko saunan alueelle ja siellä täällä kellui yksinään seilaavia purjoveneitä. Siivous- tai muutakaan laskua ei myöskään kuulunut jälkeenpäin. Tämän jälkeen me, jotka vielä jaksoimme/kykenimme suuntasimme kulkumme kohti Cabarettia. Matka sinne kesti KAUAN ja sen aikana tehtiin mm. kaatuiltiin pyörällä, harrastettiin ryhmähaleja ja puhuimme henkeviä ... ehkä?

Baarissa ilta jatkui railakkaasti lähes valomerkkiin

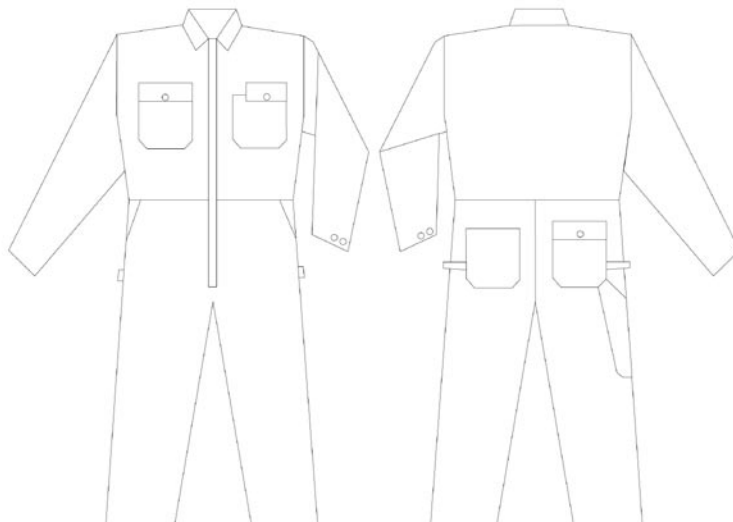
asti kunnes portsarit hermostuivat ja kehottivat meitä lähtemään. Tämän jälkeen harvat jäljellä olevat suuntasivat kulkunsa kiltikselle ja taisipa osa jäädä sinne nukkumaankin.

Kaiken kaikkiaan ilta oli erittäin onnistunut. Juomista ja ruoista riitti iloa vielä seuraavanakin päivänä killan pikkujouluista.

Fuksien 2007 umpisuojaupuvut (ja itse fuksit) koko (lähes) komeudessaan. Vasemmalta ylhäältä lukien: Jaakko, Antti ... ei pysty.

Umpisuojaupuku

Tuoteseloste

***Pintakangas 100% co 260g/m² Finlayson-MASA
tai**

***Pintakangas 60% co / 40% pa Finlayson-Duunari**

***Mittatasku, lahje oikea**

***Etutaskuissa sivuaukot, vyötärökuminauha**

***Säädettävät hihansuut**

***Läpälliset rintataskut ja takatasku**

***Koot 46-64**

Teksti: Juhana Vaurion tekstin luvalla plagioinut Jaakko Marila
Kuvat: Prodeko

Vuosijuhlaetiketti

Miten käyttäytyä vuosijuhlissa?

Etiketillä tarkoitetaan yleisesti hyväksyttyjä käytösnormeja, jotka on tehty helpottamaan ihmisten keskinäistä kanssakäymistä. Juhlatunnelma syntyy hienostuneisuudesta ja tyylistä, mutta normit ovat vain järjen jatke ja luonnollinen ystävällisyys kantaa monasti pidemmälle kuin sääntöjen orjallinen noudattaminen. Käyttäytymissäännöt on kuitenkin hyvä tuntea, sillä niistä poikkeaminen tarpeen vaatiessa on helppoa, kun tietää, miten asia tulisi periaatteessa tehdä.

Pukeutuminen

Pukeutumalla oikein näytät arvostavasi juhlaa, järjestävää tahoa, itseäsi sekä muita juhluvieraita. Opiskelijajuhlissa ei luonnollisesti oleteta, että viimeiset rahat sijoitetaan pukeutumiseen, vaan pieniä joustoja pukukoodista katsotaan läpi sormien. Vaikka pukeutumiskoodin kanssa ei nipoteta äärimmäisyyksiin saakka, huoliteltu pukeutuminen luo juhlatunnelmaa kaikille.

Gentlemen

Frakkiin valkoisella liivillä tai sen ainoaan vaihtoehtoon, tummaan pukuun, pukeutuminen on jokaiselle juhliin saapuvalla herrasmiehelle ehdoton edellytys ja kunnia-asia. Tumma puku on tavattu laskea mustan lisäksi tummansininen ja tummanharmaa puku, joka on yksivärinen tai hillitysti raidallinen. Frakkijuhlissa kuitenkin tummalla puvulla tarkoitetaan käytännössä mustaa pukua. Vuosijuhlan kaltaisessa akateemisessa tilaisuudessa smokissa esiintyminen on etikettivirhe, johon ei tule syllästyä. Tumman pu-

vun kanssa suositellaan laadukasta valkoista puuvillapaitaa ja hillityn väristä solmiota. Päällystakiksi sopii pitkä, tumma takki tai musta viitta.

Ladies

Miehen juhlapukua, frakkia, vastaa naisella gaala- eli suuri-iltapuku. Se on täyspitkä ja juhlava, mahdollisesti myös avarapänteinen tai olkaimeton. Naisen iltapuvun materiaalina on silkki, sametti, sifonki tai muu ”hieno” juhlakangas. Ruokaillessa naisella tulee olla olkapäät peitettynä, ja mikäli puku ei tarjoa tarvittavaa suojaa, tulee mukana olla tarkoitukseen varattu juhlahuivi, jakku, shaali tai bolero. Naisen juhlakäsineet ovat perinteisesti pitkät, yli kyynärpään ulottuvat, mutta nykyään on yleistymässä tulkinta, jonka mukaan kaikki korujen alla olevat, juhlissa käytettävät hanskikaat ovat juhlakäsineitä. Puvun mallista riippuen voidaan esiintyä myös ilman käsineitä. Hansikkaiden käytöstä ruokaillessa on eri maiden etiketeissä eräviä ohjeita, mutta Suomessa yleisen käytännön mukaan juhlakäsineitä ei tarvitse poistaa kädestä ruokaillessa, muut täytyy. Nainen, katso lisätietoja mm. koruista, kunniamerkeistä ja jalkineista Indecsin vuosijuhlasivuilta.

Käytöstavoista juhlaillallisella

Akateemiset vuosijuhlat, kuten muutkin hienot juhlaillalliset ovat vuoden kohokohta, ja tunnelmaan virittäytyminen aloitetaan jo hyvissä ajoin. Naiset aloittavat valmistautumisen kampaajalla, ja miehet taistelevat frakin ylleen. Erityisesti hienoihin juhliin kuuluu perinteiden, etiketin ja hyvien tapojen noudattaminen, joita silmällä pitäen on hyvä kerrata muutamia asioita.

Juhliin on syytä saapua ajoissa. Herrasmies auttaa daaminsa päällysvaatteet vaatesäilytykseen ja saattaa daamin pöytään. Jos saliin tulee myöhässä, on tarkistettava että ei häiritse puhetta tai muuta meneillään olevaa tapahtumaa, ja mentävä sopivan tilanteen tullen huomaamatta paikoilleen. Pöydässä esittäydytään naapureille, tai pöydän ollessa pieni (alle 10 henkeä) kaikille pöytäseurueen jäsenille, heti pöytään saapuessa tai viimeistään kun on istuuduttu.

Miehen tulee aina seistä esiteltäessä, paitsi jos hän on sairas, invalidi tai hyvin vanha. Nuorempi tervehtii vanhempaa, alemmassa asemassa oleva korkeammassa asemassa olevaa ja mies naista.. Vanhempi ojentaa kätensä ensin nuoremmalle, korkeammassa asemassa oleva alemmassa olevalle, nainen miehelle. Kavaljeeri auttaa daaminsa istumaan ja vasta sitten itse istuu. Se henkilö, jolle toinen esitellään ojentaa ensin kätensä Kun joku pitää puhetta, ollaan hiljaa vaikka puhe kestäisi kauan ja/tai olisi tylsä. Vettä voi siemaista janon iskiessä, mutta muu syöminen ja juominen pitää keskeyttää. Myöskään pöydästä ei ole sopivaa liikkua puheen aikana, tai kulkea saliin tai salista. Juhlasalissa tulisi pysyä aina, kun se vain on mahdollista. Ylimääräistä liikkumista on vältettävä, koska jos sitä tapahtuu paljon, aiheutuu turhaa hälinää mikä taas suotta haittaa juhlan tunnelmaa. Jos salista on poistuttava, on se tehtävä mahdollisimman huomaamattomasti sopivassa tilanteessa. Seremoniamestari pitää huolen siitä, että illallisen aikana pidetään muutamakin tauko, joiden aikana ehtii käydä asioillaan.

Alkoholijuomia on epäkohteliasta tyrkyttää sellaisille henkilöille, jotka ovat jo kieltäytyneet niistä. Ihmisillä voi olla omat syynsä olla juomatta, ja syytä ei edes tarvita siihen että kieltäytyy jostakin juomakierroksesta.

Lautasliinasta taitellut ”konjakkikorvat” sekä muut tempaukset eivät välttämättä kuulu hienoimpiin akateemisiin iltajuhliin, eivätkä missään tapauksessa ainakaan liian aikaisessa vaiheessa, kun puheet tai ruokailu ovat vielä kesken.

Jos juhlassa on laulunjohtaja eli lukkari, pitäisi hänelle ilmoittaa laulut joita haluaisi laulettavan, ja laulunjohtaja johtaa ne sitten koko juhlayöelle. Sitseillä voidaan laulaa pöytäkunnittainkin, mutta akateemisissa juhlissa joissa väkeä on paljon, pitäisi laulaa yhdessä, ettei laulaminen kuulosta pelkältä sieltä täältä kantautuvalta mölinältä. Seremoniamestarin ohjeita on noudatettava, mitä tulee juomien tilaamiseen, liikkumiseen, tupakointiin ynnä muihin käytännön asioihin. Hänen puoleensa voi myös kääntyä kaikissa epäselvissä asioissa, jos seremoniamestarilla ei ole antaa vastausta, hän ainakin tietää kenen puoleen kulloisessakin ongelmassa pitää kääntyä.

Herrasmiehet

Miehiä koskee, ilmeisesti historiallisista syistä, paljon suurempi määrä erilaisia käyttäytymissääntöjä kuin naisia. Arkielämässä nämä voivat aina välillä päästä

unohtumaan, mutta juhlapäivällisille kaikki pienimätkin niksit on syytä palauttaa mieleen. Naisen on normaalia vaikeampi liikkua suuressa iltapuvussaan. On siis syytä edetä hieman normaalia rauhallisemmin, ja välttää paikkoja joihin seuralainen ei pukuineen mahdu. Muutenkin sääntäily on juhlissa tarpeetonta. Oven avaaminen daamille kuuluu kohteliaan herrasmiehen perusvelvollisuuksiin. Samoin autoon istuessa vielä huolehtiminen siitä, että koko puku on sisällä ennen oven sulkemista.

Takin voi auttaa pois daamin päältä, sekä huolehtia ulkovaatteet sekä muut tarvikkeet narikkaan. Nainen voi myös tarvita apua kenkien vaihdossa ja muissa mahdollisissa ulkovaatteista juhla-vaatteisiin vaihtamiseen liittyvissä seikoissa.

Pöytäpaikat tarkastetaan joko seinäkartasta, tai hovimestarin ja hänen avustajiensa hallussa olevista listoista. Kun pöydän sijainti on miehellä selvillä, saatetaan nainen paikalleen.

Portaissa naiselle tarjotaan käsivarsi, ja pöydässä autetaan oikealla puolella istuvaa naishenkilöä istumaan ja nousemaan. Tarvittaessa autetaan myös muita pöydän daameja, jos muuta apua ei ole paikalla. Tuolin auttaminen kuuluu tehdä reilusti seisomaan nousten. Parilla taskussa olevalla hakaneulalla voi helposti pelastaa daamin, ja samalla itsensä, illan, jos hajonnut puku saadaan niiden avulla pelastettua.

Naiset

Naisten tehtävänä on yksinkertaisesti antaa miehille mahdollisuus olla kohteliaita, eikä säännätä heti avaamaan itse ovia jos kavaljeeri jostakin, mahdollisesti hyvästä syystä ei aivan heti huomaa reagoida tilanteeseen. Kiittäminen ja hymyileminen motivoivat jatkamaan hyvien tapojen tiellä.

Pöytäseurueessa

Kun juhlatilaan saavutaan mies saattaa daaminsa hänen istumapaikalle, ennen omalle paikalle menoaan. Etikettiin kuuluu, että mies ojentaa tuolin aina kun daami on istuutumassa. Yleensä tämä tehdään vain oikealla puolella istuvalle, mutta kohteliasta on tehdä tämä myös toisella puolella istuvalle daamille, jos hänellä ei ole paria. Naiset istuutuvat aina ensin ja pienessä pöydässä miehet eivät istu ennen kuin kaikki pöydän naiset ovat istuneet. Mies muistaa aina nousta kun pöytäseurueeseen kuuluva vieressä istuva nainen osoittaa nousemisen merkkejä ja auttaa mahdollisesti tuolin kanssa. Sama tulee kyseeseen, kun nainen on saapumassa takaisin pöytään. Lisäksi tosi

herrasmies muistaa pitää daamistaan erityistä huolta juhlan aikana! Neitiväkeä ei tulisi jättää yksin, vaan huomaavainen mies voi esimerkiksi pyytää toveriaan pitämään seuralaisestaan huolta siksi aikaa, kun on itse estynyt!

Pöytäseurue esittäytyy toisilleen, eikä ole kovin soveliasta seurustella vain vierustoverinsa tai muun tutun kanssa. Juhlissa pöytäseurue muodostaa pienen yhteisön josta kenenkään ei pitäisi tuntea itseään ulkopuoliseksi.

Lasia kohotettaessa on myös omat pikku sääntönsä. Mies katsoo ensin oikealla puolella istuvaa henkilöä, sen jälkeen vasemmalla puolella olevaa ja viimeiseksi vastapäätä omaa daamiaan (nainen taas tekee tempun luonnollisesti päinvastaisessa järjestyksessä, jotta katse kohdistuu luontevan kohteliaasti silmiin). Lasit eivät kosketa toisiaan vaan "kilistykseen" korvaa pieni nyökkäys. Vasta tämän jälkeen kohotetaan lasi huulille ja juomaa siemaistaan. Naisten ei pidä ryhtymään korjailemaan ehostustaan ruokapöydässä, vaan sitä varten on naistenhuone, jonne voi poistua sopivan tilaisuuden tullen. Ruokailun aikana pöydästä ei saa poistua, vaan se on mahdollista vasta pääruoan jälkeen.

Laulut

Yhteislaulut kuuluvat erottamattomana osana akateemisiin vuosijuhliin. Usein lauletaan koko juhlaväki yhdessä, mutta juhlissa syntyy myös spontaaneja laululiikkeitä vaikkapa pöytäkunnittain. Tällöin on huolehdittava, ettei laululla häiritä puheita tai muuta ohjelmaa.

Pöytään istuessasi löydät siitä myös tilaisuutta varten tehdyn lauluvihon, josta löytyvät juhlassa laulettavaksi

suunniteltujen sekä myös joidenkin muiden laulujen sanat. Ei siis tarvitse huolestua, jos et jostain syystä vielä osaa ihan kaikkien laulujen sanoja ulkoa. Eikä kaunis lauluäänikään ole pakollinen, kunhan on ääntä! Juhlan kulku

Tapahtumat ovat tässä lueteltu melko yleisesti noudatetussa järjestyksessä, joskus jotain pieniä muutoksia tehdään.

Alkumalja ja -tervehdys

Alkumalja tarjoillaan juhlasaliin tultaessa. Tervetuliaissanat lausuu yleensä juhlien järjestävän tahon puheenjohtaja tai muu korkeassa asemassa oleva henkilö. Tämän jälkeen kohotetaan yhdessä malja, eli kuohuviiniä/samppanjaa ei pidä siemailla kokonaan janoonsa juhlien alkua odotellessa. Tätä varten on pöydissä kunnon kannulliset vettä, ja sitä saa tarjoilijoilta lisää tarvittaessa. Veden juomista ei pidä väheksyä myöskään juhlan kestäessä, koska muutoin kohtuullisen runsas juomatarjonta saattaa yllättää pahaa aavistamattoman juhlijän.

Alkuruoka ja snapsi

Ennen alkuruokaa nautitaan alkusnapsi, tämä ei kuitenkaan kuulu välttämättä illallisen kaavaan. Akateemisissa juhlatilaisuuksissa on tapana saatella snapsi matkaan laululla, joka on tapana laulaa laulunjohtajan tai alkusanojen lausujan johdolla yhdessä. Seuraavaksi alkaa illallisen ruokapuoli kylmällä alkuruoalla joka on joko katettuna valmiiksi pöytään, tai sitten tarjoillaan alkumaljojen jälkeen. Syöminen aloitetaan pöytäseurueen kanssa yhtä aikaa. Tästä säännöstä poiketaan vain lämpimien ruokien ollessa kyseessä joissakin erityistilanteissa.

Pääruoka

Juhlaillallisen pääosa on lämmin ruoka. Juuri lämpimän ruoan kanssa on käytössä erilaisia tapoja siitä, koska on soveliasta aloittaa syöminen. Kohteliasta on odottaa ainakin omaa seuralaista ja lähimpiä vierustovereita. On myös hyvä saada lupa aloittamiseen niiltä pöytäseurueen jäseniltä joille lämmintä ruokaa ei ole vielä tarjottu. Pääsääntönä voisi olla, että yli kymmenen hengen pöydässä voi osa jo aloittaa syömistä jos muiden ruoka vielä vii pyy, tällöin tietysti sopien asiasta tahdikkaasti muun pöytäseurueen kanssa. Myös ruokaa saamaton puoli voi hyvin antaa luvan muille jo aloittaa, samoin jos yhdellä henkilöllä jostakin syystä on hankaluuksia saada annostaan.

Juhlapuhe

Juhlapuhujaksi voidaan olla kutsuttu vaikkapa joku korkeammassa asemassa yliopistomaailmassa tai liike-elämässä toimiva arvostettu henkilö. Puheenaiheet vaihtelevat historiasta nykypäivään, tyylillä humoristisesta päätökseen ja aihealue omasta alasta korkeampiin sfääreihin. Juhlapuhe on tietyllä tapaa juhlan pääkohta, eli on erittäin tärkeää ja kohteliasta pitää huoli että on paikalla juhlapuheen alkaessa. Tästä voi huolehtia seuraamalla pöytiin jaettua käsiohjelmaa. Vaikka puhe olisi omasta mielestä pitkä ja tylsä, mitä puhujat useimmiten kyllä yrittävät välttää, pitää istua hiljaa ja keskeyttää syöminen ja juominen puheen ajaksi.

Puhe Naiselle

Puheen Naiselle voi pitää kuka tahansa sukkelasainen mieshenkilö. Puhe on monesti humoristinen, mutta kuitenkin naisia imarteleva. Pieni piikikkyyksikin on melko tyypillistä. Puheen jälkeen miehet siirtyvät daamiensa viereen korkeaan polviasentoon, ja laulavat heille esimerkiksi ”Niin minä neitonen sinulle laulan” ja ojentavat ruusun. Miesten on syytä muistaa katsoa seuralaistaan silmiin! Tämä on ehkä juhlan tunnehallinnallisin kohta.

Jälkiruoka ja kahvi avec

Kun pääruokaa on saatu hiukan sulateltua puheiden aikana, seuraa jälkiruoka. Tämän jälkeen nautitaan vielä kahvi konjakin kera, jonka (konjakin) voi halutessaan vaihtaa likööriin. Ainakin ruotsinkielisissä akateemisissa juhlatilaisuuksissa tarjotaan monesti tässä kohtaa punssia.

Tervehdykset

Nykyään on vakiintunut tapa, että tervehdykset ja erilaiset muistamiset lahjoin suoritetaan jo cocktail-tai erillisessä muistamistilaisuudessa, ennen varsinaista pääjuhlaa. Jotkut tahot haluavat kuitenkin luovuttaa

lahjansa pääjuhlassa, tai lausua muistamispuheensa tai tervehdyksensä julkisesti.

Tanssi

Akateemiseen iltajuhlaan kuuluu osana tanssi. Tanssit ovat tavallisesti valssia, tangoa sekä muita perustansseja. Tanssi jatkuu normaalisti aterioinnin ja tervehdysten loputtua aina siihen asti, kun on aika siirtyä jatkoille. Tanssin alkaessa miesten tulee hakea pöytäseuralaisiaan tanssiin. Perinteisesti saman parin kanssa tulee tanssia aina parillinen määrä tanssikappaleita, periaatteessa kaksi, mutta jos pari on hyväksi havaittu, ei liene estettä toisen kaksikon pyörähtämiseen. Teekkareiden juhlassa tanssi luonnollisesti keskeytyy keskiyöllä teekkarihymnin ajaksi.

Jatkot

Iltajuhlan päätyttyä jatketaan iltaa vielä jatkoilla. Yleensä jatkopaikalle on järjestetty kuljetus. Järjestäjien ohjeita seuraamalla varmistaa paikkansa kuljetuksessa. Jatkoilla ei sitten ole enää sen kummempia sääntöjä voimassa, kunhan muistaa pitää hauskaa. Tarjolla jatkoilla on pientä suolaista purtavaa yöpöytätarvikkeille, sekä tietenkin juomista niille, jotka jano on päässyt yllättämään.

Sillis

Monissa juhlassa jatketaan juhlintaa seuraavana aamuna silliaamiaisella eli silliksellä. Juhlapuku sopii hyvin myös sillikselle. Mahdollista heikkoa oloa lievittävän ruoan ja juoman lisäksi ohjelmassa on seurustelua, saunontaa ja musiikkia. Sillikselle voi tulla vain chillailemaan ja kertailemaan vuosijuhlien todellisia tapahtumia tai jatkamaan armotonta biletyötä. Pääasia, että tulee, vaikka vähän väsyttäisi!

Lähteet:

Teekkarin pieni tapaopas (TTY:n sivut)
Infacto 1/2001
VapaaBoomari 1/2006

Tiivistetysti:

- Saavu ajoissa!
- Miehet auttavat oikealla puolella olevaa pöytäavestamaan istuutumaan pöytiin (ja nousemaan pöydistä).
- Skoolausjärjestys:
 - Miehet: Oikea – Vasen – Eteen
 - Naiset: Vasen – Oikea – Eteen
- Kihvelit käytetään ulkoa sisään.
- Puheiden aikana ei puhuta, syödä tai juoda.
- Älä poistu pöydistä ennen kuin pääruoka ja juhlapuheet ovat ohi (ellei ole ihan pakko).
- Vapaampi käyttäytyminen alkaa yleensä kahvin jälkeen.

Teksti: Ville Litmo, Satu Luoma, Jani Ala-Uotila

Kuvat:

Runoarvostelut

Onko tutalaisella herkkä puoli?

Runoarvostelut ovat uusi osa Infactoa. Tästä numerosta lähtien jokaisella lehdellä on oma teemansa runojen suhteen. Runot arvostelevat erikoiset/erimoiset TEK -ihmiset. Tällä kertaa aiheena oli rakkaus - onko tutalaisella herkkä puoli?. Tulevissa numeroissa tulee olemaan wappuun ja Hervantaan liittyviä aiheita.

Kauneutesi (kirj. Punainen ruusu)

Kun katson sinua
muistan miksi rakastuin sinuun.

Olit valo hämärässä maailmassa,
lämpö palelevalle.
Lempeä rakkautesi muutti minut,
uskalsin rakastaa.
Löysin maailmasta värejä,
joita en tiennyt olevan olemassa.

Kun käperryit peiton alla syliini,
koin rauhan.
Kun suutelit minua,
tiesin eläväni.

Kosketuksesi,
tuoksusi,
lämpösi.

Nyt minulla on vain kauneutesi.

Laitan kuvasi takaisin laatikkoon.

Kommentit:

1. Jotenkin kliseinen, mutta ehkä sen takia runoon on helppo samaistua. Jää jotenkin pinnalliseksi, koska todellista tunnetta ei välity. Ei mitään rintaa raastavaa kaipuuta tai sydän vereslihalla tunnettavaa tuskaa. Kevyt, novellimainen, viipyilevä. Arvosanaksi peruskolmonen hihasta ravistettuna.
2. Kaipautta ja menetystä täynnä oleva koskettavan herkkä runo. Mielestäni tämän kisan paras.
3. Perus erilaisiasanojaperäkkäin –runo. Hieno tarina kaipuusta. No niin ne lukioaikojen hoidot jää muistoihin.

Irtirevitty sydän (kirj. Petetty 87)

Oi Britney, Britney
Ennen niin viaton
päiväunieni jatkuva kohde

Tuleva rikas elättäjäni
ja äitinikin suosikki

Olit vakavasti otettava artisti
nyt vain kaljupäinen sadisti
Miksi mursit unelman
luulin ainoaisesi olevan

Halusin vain kartanon suuren
ja elämän niin helpon uuden
Koska joit kaikki varasi
emme koskaan ehdi edes tavata

Kommentit:

1. Oikea meininki! Silloin tällöin esiintyvät riimit toimivat loistavasti ja yllättävät positiivisesti. Aihe ajankohtainen ja erilainen. Intensiivinen, ryhdikäs, moderni. Arvosanaksi nelkkukelkku.
2. Hieno ajankohtaisuutta ja hetkeen tarttumista ei epäillä omaa kyvykkyyttään olla naistenmies (tai naistenennainen). Luultavasti siis miehen vuodatus. Kertoo varmasti aidosta tunteista sydäntä riipivällä tavalla ja teekkarimaisella otteella.
3. Huumorilla höystetty pilke silmäkulmassa kirjoitettu "rakkausruno" viihteen ajankohtaisella teemalla.

Nimetön (kirj. Nimetön)

Tillin tallin tulkku
hyvin luistaa mulkku
Jammu on pedofiilien kunkku

Kommentit:

1. Tähän olisi kaivannut toista säettä, niin runon tarina olisi tullut paremmin esille. Alku lähtee hyvin käyntiin, mutta sitten sanoma jotenkin lässähtää. Jammu on kyllä rohkea veto loppuun, mutta sen yhteys tulkkuun jää jotenkin löyhäksi. Heppoinen, soljuva, äkkinäinen. Arvosanaksi kakkonen.
2. Perverssi.
3. Kurkusta alas punkku syntynyt on uusi pervojen kunkku.

Nimetön (Kirj. A)

Omena kuten elämän ruusu
 Tämä herkkyyden aikakausi,
 jona usko horjuu... Horjuu!
 Vaikka kaipuu palaa
 Kuten Shiinain tuli
 Kaiken se kuitenkin kestää...

Kommentit:

1. Tuomarin yleissivistys ei riitä aukaisemaan tämän runon sanomaa. Usko horjuu, rakkaus kestää kaiken, omena on ruusu. Check. Monivivahteinen, mausteinen, heppoinen. Arvosanaksi tolppa.
2. Ehkäpä hieman väkipakolla haettua runollisuutta tuloksena sekavahko paketti. Ei oikein avautunut... "Omena kuten elämän ruusu"??
3. Sekava. Lyhyt.

Kaipaus (kirj. Juippi)

Kun meren vaalea pärske kuohuu
 Seisoo Amiraali kannellaan ja huojuu

Katseensa hän ulappaan hukkaa
 mutta silti kaipaus rinnassaan pukkaa

Luuli hän naisista pitävän
 kunnes näki tän miehen vetävän

Sydämensä hän satamaan jätti
 missä rakkaan elämänsä otti

Kokkansa hän vielä sinnekin suuntaa
 missä perämies hänen nimeään huutaa

1. Riimit tuovat runoon lapsenomaisuutta, joka on kuitenkin ristiriidassa runon melkein jopa K-18-materiaalin kanssa. Hauska tarina, joka innostaa muitakin avartamaan omaa katsantokantaa. Eloisa, rehellinen, ronski. Arvosanaksi kolmonen.
2. Laivastosta kirjoittaminen jo sinänsä on erittäin romanttista, Erittäin hyvin otettu huomioon nykyään niin hyvin muodissa oleva ei-hetero-suhteet. Olisi kaivannut vielä enemmän tunteiden paloa ja merten pärskeitä.
3. Jälleen yksi sydänten amiraali rakkauden ja kai-puun merellä. Hieno ja suvaitsevainen runo. Lop-pusoinnut ymmärtää taitamattomampikin runonlukija. Kärkikolmikkoon.

Oodi oluelle (kirj. @naamoissa)

Tumma kuin neekerin yö
 Virkeä kuin etelän hedelmä
 Raikas kuin aamukaste
 Toisinaan hapokas
 Silloin tällöin väkevä
 Aamuisin helvetillinen
 Iltaa kohti helpottaa
 Kohtaamistamme uudelleen saan odottaa

Kommentit:

1. Veikeä viittaus teekkarielämään heti runon alussa vie heti pointsit kotiin. Löydetty hyviä vastakkaisuuk-sia, jotka antavat runolle hyvän rakenteen. Viimeinen säe jättää hienosti runon hieman avonaiseksi. Lihaisa, vivahteikas, harmoninen. Arvosanaksi täysfemmi.
2. Niin eihän sen rakkauden välttämättä tarvitse ko-hdistua henkilöön. Positiivista tässä runossa oli, että kohde ei ollut esimerkiksi lampaat tai muut epäilyttävät nisäkkäät.
3. Alku tuo mieleen teekkarihymnin ja teekkarius lo-istaa lävitse loppuun asti.

Asfaltti polttaa (kirj. MB)

Kätesi

pehmeät
 tieni ohjaa.

Näytä matkani, polkuni tasoita.

En voi jatkaa ilman sinua
 ei ole opastajaa, en tunne kipua.

Tie

kylmä
 esteinen

En pääse ohitse
 en eteenpäin

Matka loppui
 taas yksin odotan.

Kommentit:

1. Hämmentävää. Mieleen tulee lähinnä sokea ih-minen, joka kertoo omasta opaskoirastaan. Sama sen väliä, kai koiraakin voi rakastaa ja se voi olla yhtä lailla tärkeä osa elämää. Asettelusta plussaa. Herkkä, sumuinen, ailahteleva. Arvosanaksi kolmonen.
2. Surullinen ja kaunis tarina kaipauksesta, menetyk-sestä ja pettymyksistä. Olisi voinut olla vielä enem-mänkin tunteita herättävä. Kärkikolmikkoon.

3. En tajunnu

Loppuyhteenveto

1. Tutalaiset yllättivät monipuolisilla näkemyksillään rakkaudesta. Joukosta löytyi niin lapsen, oluen kuin Britneynkin rakastajaa. Vähemmälle huomiolle jäivät tutalaisten perushyveet kuten raha, talouskasvu ja SWOT-analyysi. Parempi näin. Tutalainen osaa rakastaa ilmeisen herkästi, mutta päällepäin näkyvät helpommin raju, sairas ja ronski lempiminen – ainakin näiden runojen perusteella.

2. Mielestäni paras ja teekkarimaisin runo oli ehdottomasti irtirevitty sydän. Indecsiläisillä näyttää (ainakin joillakin) olevan selvästi herkkä puoli, mutta se on vähintäänkin epäilyttävä.

3. Hieman karkeasti jakaen runoja oli kahdenlaisia; kaipauksesta ja epäonnistumisista rakkaudesta kertovia lupaavien pöytälaatikkorunoilijoiden teoksia sekä ehkäpä ei niin tosissaan nopeasti kiltahuoneen sinänsä runollisessa ympäristössä kirjoitettuja perusviihdyttäviä tekstejä. Paras runo mielestäni oli "Kauneutesi" mutta myös monia muita hyviä runoja mahtui kilpailun tämänkertaiseen satoon. Tutabullshitin jauhamisen lisäksi indecsiläisiltä löytyy selkeästi myös kaunokirjallisempi puoli.

Päätoimittajan valtuuksin peruskoulun arvosteluasteikolla 1-3 arvostelen runot:

1. Kauneutesi
2. Irtirevitty sydän
3. Oodi oluelle

Voittajarunoja voivat taputtaa itseänsä selkään, etteivät tukehdu sanoihinsa. Valmistautukaa hyvin seuraavaan kilpailuun. Kuten huomaatte, voittaminen on aina helppoa.

NO BOARDROOM CONVERSATION WILL BREAK THIS ICE.

The world has enough talkers. We are doers. We are more than 14,000 men and women across the globe who are dedicated to achieving our clients' goals – including keeping a fleet running. We are the engine of industry, see what we are doing today at wartsila.com

WARTSILA.COM

Teksti: Mari Tuomela
Kuvat: Mari Tuomela

Johtoryhmän jäseneksi?

INTOPIA tarjoaa tilaisuuden

International Business Simulation (INTOPIA) on 6 opintopisteen laajuinen tetan kurssi, joka tarjotaan tänä vuonna 5. periodissa. Kuten nimi kertoo, kyseessä on bisnessimulaatio, ja kielenä on luonnollisesti englanti, mistä johtuen kurssilla on aina paljon vaihtareita. Esitietovaatimuksina ovat Markkinoinnin perusteet sekä Teollisten tuotteiden markkinointi, minkä lisäksi suosituksena on Markkinoinnin johtaminen ja globaalit verkostot. Kurssi on tunnetusti työläs ja aikaavievä – jokaisen opintopisteen eteen joutuu todella paiskimaan töitä –, mutta sitäkin opettavaisempi ja hyödyllisempi. Tällä kurssilla teorioita sovelletaan käytännössä, ja eri kurssien oppeja kootaan yhteen; asioita oppii siis tarkastelemaan kokonaisvaltaisesti. Itse suoritin kurssin viime vuonna, ja suosittelen sitä lämpimästi kaikille! Kurssia ei kuitenkaan kannata ottaa heti opintojen alkuvaiheessa, sillä siitä saa enemmän irti, kun pohjalla on opintoja tetan eri osa-alueista. ja hauskoine, mielenkiintoisine tapahtumineen.

Mistä INTOPIA:ssa on siis kyse? Peliä pelataan n. 3 hengen joukkueissa, jotka toimivat monikansallisten yritysten johtoryhminä. Yritysten pääkonttorit sijaitsevat Liechtensteinissa, ja markkina-alueita ovat Eurooppa, Pohjois-Amerikka ja Brasilia. Kaikki yritykset toimivat samalla alalla, PC-teollisuudessa, mutta jokainen saa valita paikkansa tuotantoketjussa; osa keskittyy mikroprosessorien valmistukseen, toiset erikoistuvat PC-tuotantoon ja jotkut ryhtyvät jakelijoiiksi. Koko ketjun haltuunottoakin on sallittua. Peli kattaa 8 vuosineljännestä. Jokaisen neljänneksen kynnyksellä joukkueet joutuvat tekemään joukon päätöksiä koskien valmistusta, markkinointia, tuotekehitystä, rahoitusta ym. Päätökset tukeutuvat edellisten kierrosten tuloksiin – tilinpäätöstä oppii

lukemaan viimeistään tällä kurssilla! –, tarjolla ole-
viin markkinatutkimuksiin, itse tehtyihin analyyseihin
sekä ennusteisiin, joita julkaistaan Gazettessa, alan
"lehdessä". Muuttujia INTOPIA-maailmassa on paljon;
esim. valuuttakurssit heittelevät, kriittiset kompo-
nentit saattavat loppua kesken, ja ammattiyhdistykset
mennä lakkoon, eikä poliittisten päättäjien oikkuja voi
ennustaa.

Toisin kun monessa muussa yrityspelissä, INTOPIA:
an kuuluu oikeaa kanssakäymistä; toimittajien ja jake-
lijoiden kanssa neuvotellaan ja laaditaan sopimuksia,
pankin edustajien kanssa väännetään lainan ehdoista
jne. Peli vie helposti paljon (!) aikaa (jos ei muuta,
niin ainakin se pyörii koko ajan mielessä). Konetalon
yläkerran atk-luokassa törmää kurssilaisiin niin ilt-
amyöhään kuin viikonloppuisin... Omaan tiimiini kuului
Tobias, saksalais-espanjalainen jatko-opiskelija, sekä
ranskalainen Pierre. Tulimme hyvin juttuun, ja yh-
teistyö oli erittäin antoisaa erilaisista taustoistamme ja
vahvuksistamme johtuen. Yrityksemme oli nimeltään
Mapito Inc., ja keskityimme PC-tuotantoon. Yrityk-
sen tulevaisuuden näkymät olivat varsin hyvät, kun
luovuimme tehtävistämme, ja yrityksemme saikin in-
nostuneen vastaanoton kurssin lopussa järjestetyssä
sijoittajatapahtumassa. Paljon se otti, mutta paljon se
myös antoi – ottakaa siis rohkeasti osaa! =)

Teksti: Jaakko Kettunen
Kuvat: Vesa-Matti Marjamäki

Talviolutkatsaus

Lyhyt johdatus talvikauden olutmaisteluun

Usealle oluen ystävälle talvikauden tuhdimmat ja erikoisemmat oluet ovat vuoden oluttarjonnan ehdoton huipenus. Erityisesti aika joulun tuntumassa soveltuu hyvin oluenmaisteluun, sillä esimerkiksi Alko tapaa tuoda kattavimman kausiolutvalikoiman tarjolle juuri noihin aikoihin. Onneksi talvioluita tuotetaan kuitenkin suhteellisen pitkällä aikavälillä aina lokakuun loppupuolelta maalis-huhtikuuhun saakka, joten olutharrastajan juhla-kausi on tämän tekstin julkaisun aikoihin vielä täydessä vauhdissa.

Tyypillisesti talvisaikaan nautitut oluet ovat tavanomaisten oluiden väkevämpiä, maltaisempia ja ylipäätään runsaampia versioita. Useimmat talvioluet ovat tummia bock-, ale-, tai stout-oluttyypin edustajia, vaaleat weißbier-tyyppiset talvioluet ovat huomattavasti harvinaisempia ja verrattain vaikeita löytää ainakin Tampereen seudun Alkojen tarjonnasta. Talvioluen tyypillinen alkoholipitoisuus on noin 7-8 %, mutta poikkeukset tästä ovat yleisiä. Esimerkiksi brittiläinen Ridgeway Criminally Bad Elf -ale on vahvuudeltaan jopa 10,5-prosentista. Talvikauden oluen maku poikkeaa jonkin verran "normaalista" oluesta, sillä kylmän ajanjakson tuotteisiin haetaan tuhdimpaa, aromikkaampaa ja lämmittävää makua. Tyypillisiä talviolutta kuvaavia adjektiiveja ovatkin maltainen, täyteläinen, runsas, vahvasti humaloitu. Erikoisempiakin makuelämyksiä voi havaita, esimerkiksi voisi mainita saksalaiset Bambergin alueen rauchbier-talvioluet eli savuoluet, joiden vahva savuinen aromi tulee valmistuksessa käytetystä savustetusta maltaasta.

Aying Winter-Bock 6,7%,
Braueri Aying, Saksa

Ayingin kylässä Baijerissa sijaitsevan pienehkön yksityispanimon doppelbock on loistava olut. Oluen väri on kauniin tummanruskea, jossa näkyy selkeästi punertavia sävyjä. Sen vaahto on vaaleanruskea ja runsas, mutta myös varsin kestävä. Tuoksu on lupaavan toffeinen, ja se nostattaa myönteisen odotuksen oluen mausta. Ensimaistista alkaen tuntuu pitkä ja erittäin maltainen maku, jossa voi havaita kahviin vivahtavia aromeja. Suutuntuma on täyteläinen ja viipyilevä, runsas humalointi tulee esille vasta jälkimaussa. Alkoholien kitkeryyttä ei tunnu ollenkaan. Kokonaisuutena erittäin loistava ja laadukas olutvalinta. Parhaita koskaan maistamani tummia oluita, ja sitä saa myös Alkosta. Viisi tähteä.

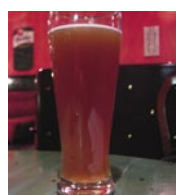

Brooklyn Brown Ale 5,8%,
Brooklyn Brewery, New York, Yhdysvallat

Yhdysvaltalainen kuuden eri maltaan ale, jota en valitettavasti ole nähnyt Alkon valikoimissa ja pubeissakin vain erikoistuotteena. Ulkonäöltään olut on punertava, läpikuultavan ruskea, ei kuitenkaan erityisen tumma. Tuoksu on yllättäen hieman hedelmäinen ja pehmeä, josta voi löytää myös suklaan ja toffeen aromeja. Tuoksu herättää ehdottomasti mielenkiintoa. Maku on ensituntumalla jopa hieman stoutmainen, ja mieleen tuleekin brittiläisen tumman oluen keskitäyteläinen suutuntuma. Loppua kohden maku muuttuu makean hedelmäiseksi, jopa hieman weißbier-tyyppiseen suuntaan. Jälkimausta voi erottaa kahvia ja suklaata. Kokonaisuus oluesta on erittäin miellyttävä, kannatta ehdottomasti kokeilla, mikäli tähän alueeseen jossakin törmää. Neljä tähteä.

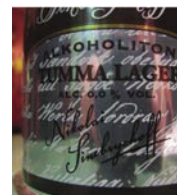
Talvioluiden tunnettu historia alkaa sydänkeskiajalta olutkulttuurin alkujuurilla saksalaisessa Euroopassa. Tunnetusti alkoholin ravintoarvo on varsin korkea, joten tuon ajan ihmisten intresseissä oli kehittää tekniikoita, joilla yleisenä juomana käytetystä oluesta saatiin vahvempaa. Luostareissa, aikansa teknistieteellisissä keskuksissa, onnistuttiin panimotuotannon kehittämisessä siten, että ankarien talvi- ja paastokausien aikana voitiin panna väkevämpää ja ravinteikkaampaa olutta, joka käytännössä vastasi ravintosisällöltään nestemäistä leipää. Osa nykyisistäkin oluista valmistetaan vanhoja oppeja kunnioittaen, sillä varsinkin Saksassa monet panimot pitävät kunnia-asianaan keskiaikaisen "puhtausasetuksen" eli Reinheitsgebotin noudattamista.

Seuraavaksi arvioin muutaman mainion talvioluen. Arvostelu suoritettiin Pub Kaksissa kasvoissa eräänä tammikuuisena torstai-iltana.

Kulmbacher Kapuziner 5,4%,
Winter-Weißbier, Kulmbacher Brauerei, Saksa

Talvinen suodattamaton weizenbock-tyypin vehnäolut, jonka saatavuus Suomessa on myös turhan satunnainen. Oluen väri on tyylikkään oranssin, mutta kuitenkin selvästi ruskeampi kuin tavanomainen hefeweizen. Suodattamattomuus antaa lasiin kaadettaessa mielenkiintoisen kerrostuneisen ulkonäön. Tiivis ja runsas vaahto katoaa suhteellisen nopeasti. Tuoksu on erittäin hedelmäinen, mikä antaa odottaa myös tukevaa makua. Maku on aluksi humalaisen katkera, mutta muuttuu nopeasti maltaisen pehmeäksi. Suutuntuma on vehnäolulle tyypilliseen tapaan melko täyteläinen ja hieman hiilihappoinen. Jälkimaku tuntuu pitkänä, ja siinä voi aistia tuoksen mukaisesti runsaasti hedelmäisiä aromeja. Nautinnollinen ja maistamisen arvoisa olut, varsinkin kun talviset vehnäoluet ovat suhteellisen harvassa. Neljä tähteä.

Päätoimittajan erikoinen, 0,0%

Kotoisin Nikolain kylästä läheltä absoluuttista nollapistettä. Kyseisen oluen ominaisaromi oli pistävä ja luotaan työntävä. Venäläinen ydinjäte kuvaa tätä tuotetta kovin hyvin. Väri oli hyvin lähellä kokista ja ja vaahtoa oli yhtä vähän. Maultaan "olut" oli vetinen ja metallinen, tölkin alumiini tuli hyvin esille. Ei siis kovin perinteinen tumma olut. Vessan tarve oli yhtä kova kuin normaalin oluen jälkeen, joten jotain oluen piirteitä tästäkin löytyy. Omassa kategoriasaan tämä kyseinen Sinebrychoffin tuote on ehkä kärkipäässä, mutta muita oluita se ei kyllä päihitä. Yrityksestä 15 sentin pantti.

How often do you get the chance to test your future job?

Are you interested in working in a challenging environment? Do you possess distinctive analytical and problem solving skills as well as initiative and drive? Do you in addition have 120 ECTS credits or more?

McKinsey Helsinki office is looking for active and ambitious students with outstanding record for its Helsinki Internship.

The internship program offers a hands-on experience working as a management consultant for 8-12 weeks.

You will work as a member of a team that addresses the critical challenges that top level clients are facing and you will receive extensive coaching and feedback from your fellow consultants.

Apply by March 31, 2008 by filling in an online application at www.mckinsey.fi

Soldier (detail), Vesa Piironen.

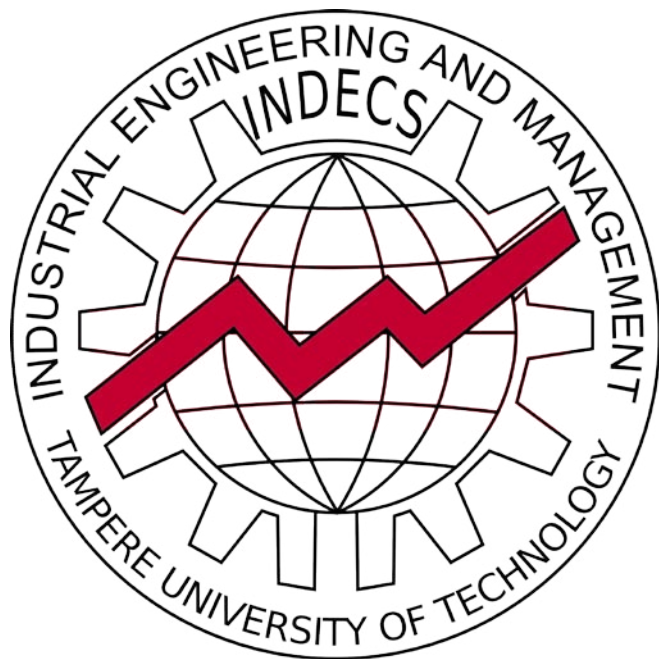
McKinsey&Company

Teksti: Hallitus
Kuvat: Indecs

Valta vaihtui

Hallitusesittely

Annoin päätoimittajana hallitukselle tehtäväksi esitellä itsensä muutaman kysymyksen perusteella. Osa onnistui tehtävässään, osa vähän huonommin. Ketään syyttelemättä tai arvostelematta, koittakaa kääntää tämä koodi.

1. Kuka sää oot? (ja mikä oot hallituksessa)
2. Mistä tuut?
3. Miks sää oot tutalla? (ja millon sää tulit)
4. Miks oot hallituksessa?
5. Mitä teet olemattomalla vapaa-ajallas?
6. Ootko olevinas tulevaisuudessa jotain ja jossain? (opiskelujen jälkeen)
7. Jos olisit eläin, niin missä maassa? Miks?

Puheenjohtaja Johanna Ketoja

Tää on 21-vuotias tyttö nimeltään Johanna Ketoja. Kahden fuksikapuvuoden jälkeen paukuttelen tänä vuonna nuijaa Indecsin puheenjohtajana eli olen siirtynyt fuksien emosta koko killan emoksi. Tosin hallituksessa taidan ikäni puolesta olla nuorimpia..

Tampereelle siirryin Lapuan lakeuksilta noin kaksi ja puoli vuotta sitten. Opiskelen nyt siis kolmatta vuotta tutalla, johon päädyin TTY:n valintaopasta selailemalla. Teknillinen koulu tuntui kiinnostavalta ja ala mielenkiintoiselta. Enkä ole valintaani katunut! Hallitustoimintaan tuli lähdettyä mukaan heti fuksivuonna. Mulla oli ilmeisesti liikaa vapaa-aikaa ja energiaa, joten sen kanavoiminen kiltatoimintaan tuntui hyvältä idealta. Hallitustoiminta on vienyt mut toisesta mukanaan, enkä nyt sitten enää osakaan irrottautua

Vapaa-ajallani innostun joskus vinguttelemaan viulua ja talvisin yritän mahdollisuuksien mukaan päästä lautailemaan. Jos siis olisin eläin, voisin elää vaikka Itävallassa. Tykkään lumesta ja Alpeilta sitä todennäköisesti löytäisi. Lisäksi saksa kielenä miellyttää mun korvaa järjestelmällisyytensä takia.

Tulevaisuudesta ei ole vielä kovinkaan suuria (tai julkisia) visioita, mut katsotaan nyt mihin asti näillä punaisilla koroilla päästään ;)

Opintovastaava, vpj Marika Palkkimäki

1. Marika Palkkimäki, tämän vuoden opintovastaava ja vpj.
2. Hausjärveltä, sieltä Riihimäen vierestä.
3. Arpa kohtalon on aina arvaamaton.
4. Kilta vei sydämeni heti fuksivuonna, enkä osaa elää enää ilmankaan. Hallitustoiminta on tuonut hyvin vastapainoa opiskelulle, tosin joskus toisinkin päin. Paljon se ottaa ja paljon se antaa:)
5. Urheilen säännöllisen epäsäännöllisesti, soittelen pianoa, leikin ompelukoneella ja harrastan baarien tanssilattioita.
6. Juu, en ajatellut tähänkään lopettaa. Voisin kuvitella löytäväni itseni toista tai sitten muuten vaan elelemästä huppeasti muiden kustannuksella:)
7. Mauritiuksella... Kaipaako tämä vielä jotain selittelyjä?

Talousvastaava Ville Purhonen

Miehen juhlapukua, frakkia, vastaa naisella gaala- eli Tänä vuonna indecsin hallituksen rahakirstun luukulle astelee kuopiolainen Ville Purhonen. Vasta 22-vuotias "Puke", on nuoresta iästään huolimatta kerennyt ansaita mainetta ja kunniaa pelitovereidensa keskuudessa. Vahvat näytöt edellisvuoden datatoimarina, sekä haalari-projektin kurssikirjavastaavana, nostivat Villen kiltalaisten tietoisuuteen ja sitä kautta Talousvastaavaksi. Rankan hallitustyöskentelyn vastapainoksi vapaa-ajallaan tämä Puijon punapää tykkää urheilusta sekä musiikista. Laajan musiikkimaun omaava komea mies taitaa myös pianon soiton jalon taidon. Musiikin lisäksi tällä määrätietoiselta herralta löytyy intohimoja myös ruokaan ja viineihin. Vapaa-ajan rentoutumista tarvitaan sillä, tulevan kauden aikana Ville saa vastaan koko hallituskentällisen ylisuurine budjeteineen. Nähtäväksi jää kuinka hyvin tämä Kuopion kasvatti saa pidettyä budjetin kasassa, asetelmat ovat Hyvät naiset ja herrat

Yritysvastaava Miikka Kunnari

Mää oon Miikka "Miksu" Kunnari, yritysvastaava. Äsken futis reeneistä. Tampereelle tulin Kotkasta Tulin tutalle 06. Päädyin tänne, koska tänne oli korkeimmat pisterajat niistä aloista, mitkä mua kiinnosti. Ja olen ehdottomasti sitä mieltä, että valinta oli oikea! Koska haluan vaikuttaa killan toimintaan ja siinä samalla kerätä kokemuksia opiskelun varrelta muualtakin kuin oppikirjojen parista. Yritän ehtiä urheilemaan, opiskelemaan ja käymään Turussa. Ajattelin olla jossain töissä ja tienata vähän enemmän rahaa kuin mitä tämä tämä Kelan vaivainen opintotuki on. Ehkä asun myös jossain muualla kuin Herwoodissa toasilla. Olisin leguaani Suomessa, akvaariossa. Saisin makoilla päivät pitkät lämpimässä ja ruoka tuotaisiin nenän eteen.

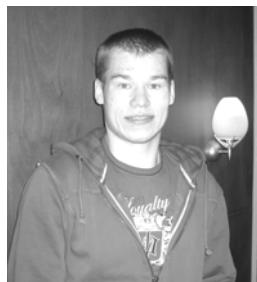

Yritystoimari Jesse Valtanen

Olen Jesse Valtanen Indecsin 24-vuotias Yritystoimari. Nuoruuteni asuin Eurassa Daltonien ja Daruden parissa. Valitsin yliopistokaupungikseni Tampereen vanhempien opiskelijoiden hyvien suositusten perusteella sekä sopivan sijaintinsa vuoksi. Mielenkiinnon kohteeni ei juurikaan ole sofistikoitunut humanismi, joten valitsin DI-tutkinnon tuotantotalouden linjalta. Tuotantotalous opettaa elämän totisimpia totuuksia; business, vastuu, raha ja vaikutusvalta. Vähän kuin politiikkaa, mutta aidoilla vaikutuskeinoilla.

Koulun ohella harrastan hallitustoimintaa, koska haluan kehittää rajallisia ihmissuhde-taitojani, saan näkemyksen reaali maailmaan tiimi yhteistyöstä ja ennen kaikkea tekemisen ilon vuoksi. Yhdessä toimiminen opettaa tehokkaammin kuin yksin, ja ystävien kautta voin vahvistaa elintärkeää resurssiverkostoaani. Harrastan myös kaiken tason urheilua ja olen siksi kova luu. Hempeämmän puolen itsestäni tuon esille soittamalla kitaraa ja pianoa.

Kolmivuotinen yliopistoura on vahvistanut näkemystäni, että olen valmistumassa jotakuinkin unelma-ammattiini. Tarkkaa toimikuvasta on mahdoton vielä antaa, mutta mahdollisuuksia on monia esim. konsultti, yrityspamppu, sijoitusneuvoja tai markkinoinnin asiantuntija. Jos olisin eläin, olisin pegasos kreikan mytologiassa, sen ylivoimaisen elinvoiman ja älykkyyden vuoksi.

Fuksikapteeni jr Lauri Pitkänen

Voi morjes! Oon Pitkäsen Lauri ja oon fuksikapteeni juniori ja jakelen ensi syksynä fukseille donitseja ja fuksipisteitä. Itse olen 21 vuotias, Kuopiosta Hervantaan opintojen perässä vuosi sitten muuttanut puhdas

savolainen. Oon tutalla, koska äiti käski lähettää hakupaperit tänne kun naapurin poikakin oli hakenut tänne. Täällä on myös tosi kivaa. Oon hallituksessa, koska epäilevän alun jälkeen innostuin kiltatoiminnasta ja huomasin, että täällähän on sairaan hyvää porukkaa. Vapaa-ajallani toimin TTY:n edaattorina ja pompin koripallon perässä. Olen liikuntariippuvainen, ja myös musiikki ja epämukavuusalue ovat lähellä sydäntäni. Lisäksi tykkään leipoa ja harrastan myös kaikenlaista seikkailua. Musta tulee isona vielä isompi kuin oon nyt ja todennäköisesti teen jotain kivaa. En ainakaan Saharalla, koska siellä on enemmän kuin puolet hiekkaa. Pohjoisnapa vois olla kiva, koska siellä ei ole ylisuklaata. Jipii!

Fuksikapteeni sr Karja Sorjamaa

Mää oon Katja Sorjamaa ja toimin fuksikapteeni seniorina. Oon kotoisin Raahesta, vaan nyt oon jo kolmatta vuotta täällä Tampereella ja tutalla. Ja miksi mää oon just täällä? No Tampere on kiva kaupunki ja tuta tuntui sopivasti sisältävän just vähän kaikkea kiinnostavaa. Hallituksessa mää oon siksi että musta on hauska tutustua uusiin ihmisiin ja tykkään järjestää kaikkia tapahtumia ja muuta. Vapaa-aika? Mitä se on? Mikään säännöllinen harrastus ei ainakaan tunnu toimivan, on paljon kivempaa tehdä asioita spontaanisti. Tulevaisuudessa oon jotain ja jossain, mistäs minä sen vielä tiedän. a jos mää olisin eläin, nii olisin kyllä Etelä-Amerikassa, koska se on ainoa paikka maailmassa missä on laiskiaisia ja sellanen ois kiva olla.

Teekkarivastaava Joonas Olkkonen

Vuosikurssinsa kevään superfuksi, Indecs isäntä 2007, tiedekuntamme halloped, tuotantotalouden

koulutusohjelman johtoryhmän opiskelijaedustaja, Suomen tasavallan presidentti 2028, mutta ennen kaikkea Indecsin TEEKKARIVASTAAVA 2008.

Tämän Lemmin oman pojan melkeinpä kaikki Infacton lukijat tuntevat. Tutalle hän tuli yksinomaan yläpitämään täällä vallinnutta loistavaa henkeä ja saamaan siinä ohessa mainion tutkinnon kasaan. Kaiken äskeisen tämä iloinen veijari potkii jalkapalloa, kun sille aikaa jää - "onhan sitä tullut potkittua viitisentoista vuotta". Miehen voi löytää myös punttiksellä, sulkapalloa pelaamasta tai vaikkapa pulkkamäestä. Tämä sisukas Kiina-Venäjän siperiankarhu tunnetaan myös OK-miehenä televisiouranasa jäljiltä.

Hän on Joonas "superfuksi, isäntä, halloped..." Olkkonen.

Vapaa-aikatoimari Arttu Hujanen

Tervehdys, olen vapaa-aikatoimari Arttu Hujanen. Aloitin TuTa:n viime syksynä. Ennen sitä olin lahdensavolainen. Tutalle minut ohjasi halu johtaa, konsultoida ja ulkoistaa. Hallitukseen minut johdatti äititeresamainen haluni auttaa lähimmäisiäni sekä vilpitön rakkauteni armaaseen kiltamme. Siviilissä viihdyn kamppailulajien parissa. Päälajini on vapaaottelu. Pidän myös kirjoista. Opiskelujen jälkeen toivon löytäväni itseni työelämästä. Jos olisin eläin, loikoilisin leijonana Etiopian aurinkoisilla savanneilla.

Tapahtumavastaava Miia Puranen

Moikka! Nimeni on Miia Puranen, olen 20-vuotias, ja toimin killan tapahtumavastaavana. Olen kotoisin Oulusta, ja Jyväskylässä lukion käytyäni tulin tänne

Tampereelle. Opiskelen nyt tutalla toista vuotta, ja hauskaa on ollut! Tutalle tulin, koska minua kiinnostaa sekä talous että tekniikka, ja uskon, että täältä voi päästä hyvään ja mielenkiintoiseen työhön. Olen jo toista vuotta hallituksessa, koska siellä voin toimia killan hyväksi, päästä vaikuttamaan asioihin, tutustumaan ihmisiin, luomaan kontakteja ja kehittämään itseäni. Tänä vuonna tehtäväni on järjestää killalle erilaisia tapahtumia sitseistä ja vuosijuhlilla korkeakulttuuriexcuihin. Vapaa-ajallani harrastan tanssia, lajeina show- ja streetdance. Tanssin lisäksi toimin muun muassa kerhossa ja varahallopedina, vietän aikaa kavereiden kanssa ja juhlin. Valmistumisen jälkeen hakeudun mielenkiintoiseen työhön joko tänne Suomeen tai sitten joksikin aikaa ulkomaille ja luon uraa. Jos olisin eläin, niin asuisin Brasiliassa sademetsässä, koska siellä on trooppinen ilmasto ja siellä saisi temmeltää rauhassa, kätkeytyä, jos tarve vaatii, olla rauhassa ihmisiltä, mutta nauttia muiden eläinten läsnäolosta. Näkemisiin tapahtumissa, Miia.

Tapahtumatoimari Milla Soppela

Moikka! Olen Milla ja toimin tänä vuonna tapahtumatoimarina. Olen kotoisin Lapin takamailta Rovaniemeltä, jossa ehdin käydä nykyisin aivan liian harvoin. Pienten reissailujen ja opiskelumotivaation keräilyn jälkeen päädyin tänne puolitoista vuotta sitten, enkä ole valintaani hetkeäkään katunut. Päädyin tänne, koska ala vaikutti kiinnostavimmalta ja ei liian tekniseltä. Hallituksessa olen nyt ensimmäistä kertaa. Hain pestiin, koska haluan olla enemmän mukana killan toiminnassa. Jokseenkin vähäistä vapaa-aikaani kulutan muun muassa urheillen, lentopallo suosikkilajini. Harrastan myös matkustelua tilanteen salliessa, mikäli sitä voi edes harrastukseksi kutsua. Tulevaisuudessa olen totta kai olevani jotain niin suurta ja mahtavaa kuin diplomi-insinööri ja työskenteleväni jossain kansainvälisessä yrityksessä, joka karkotaisi minut myös ulkomaille töihin. Jos olisin eläin, en elelisi maassa laisinkaan, vaan lilluisin päivät pitkät lämpimissä merivirroissa koralliriutalla alla Australian paahtavan auringon.

Tiedotusvastaava Leena Lintunen

Moi mä oon Leena ja voin tunnustaa, että oon se, joka teitä spammailee koko ajan. Virallinen nimike on tiedotusvastaava, eli en kiusaa teitä ihan pelkästään omaksi ilokseni. Lähdin kotikotoa Järvenpäästä pakoon tänne Tampereelle jo 2005, mutta koulussa aloitin vasta vajaa kaksi vuotta sitten. Tutalle tulin enemmän tai vähemmän vallan- ja rahankiilto silmissä, ja kyl-lähän mua nämä opiskeltavat asiatkin jonkun verran kiinnosti ;) Hallitukseen lähdin mukaan, jotta saisin käytännön kokemusta asioista ja paljon uusia kokemuksia tottakai. Viimeisen parin päivän perusteella voisi sanoa, että kaikki liikenevä vapaa-aika kuluu pasianssia tahkotessa ja sen kehittäjää kirotessa. Tulevaisuus tuntuu vielä niin kovin kaukaiselta, mutta kaipa meistä kaikista jotain tulee – onhan karpäsen kakkakin "jotain". Facebookin mukaan mä olisin puuma, jos olisin eläin, joten kai mä asuisin USA:ssa. Voisin siellä sitten saalistaa ikäviä ihmisiä.

KV-vastaava Ville Mäkinen

Mooooorjes!

Olen Mäkisen Ville ja hoitelen hallituksessa kv-vas-taavan pestiä. Tulen lounais-rannikon aurinkoisilta biitseiltä "Turkkusesta" niinkuin jotkut sivistymättömät manselaiset asian ilmaisevat :). Opiskelen tutalla toista vuotta. Elegantin koulutusohjelmamme valitsin, koska talousasiat mutta myös tekniikka kiinnostavat, ja näin tutalla tulee lyötyä molemmat karpäset kan-veisiin samalla iskulla. Hallitushommiin lähdin, koska kv-asioiden tekeminen, eri kulttuurit sekä maailman valloittaminen ovat tuleviasuuden tavoitteitani. Haluan osaltani auttaa opiskelijoiden kansainvälistymistä, sillä globalisoituvassa maailmassa siltä tuskin yksikään tuleva kelpo DI:mme välttyy.

Todellakin olemattoman vapaa-aikani päästelen

höyryjä pääasiassa urheilemalla sekä tietysti chillaillemalla con mis chicos muy simpaticos!

Tulevaisuudessa näen itseni menestyvänä ja hyväkuntoisena osaavana pisesmiähenä, jolla on rento mutta intensiivinen ja mielenkiintoinen työympäristö. Kansainvälinen työskentely on myös ollut vahvasti mielessä. Tasapainottavaa vapaa-aikaa pitää luonnollisesti myös olla. Kiteytettynä: Rankka työ, rankat hovit! Jos olisin eläin, asuisin ehdottomasti Uudessa Seelannissa. Siellä on meinaa luontoa joka lähtöön ja vaativampaankin makuun! Lisäksi mihin vaan ilmansuuntaan lähtiessä päätyy rannalle, not bad ;)!

KV-toimari Terhi Marttila

Tervehdys kaikille! Olen Terhi Marttila ja Indecsin kv-toimari 2008. Kotoisin olen Aurasta, mutta Tampereelle löysin vasta käytyäni Kiukaisissa lukion ja opiskeltuani Kuopion yliopistossa kolme vuotta soveltavaa biotekniikkaa. Tutaa olin alana miettinyt jo aiemminkin aina silloin tällöin, mutta kun nyt alkoi tuntua etten ehkä sittenkään halua viettää loppuelämäni labrassa ja sain vielä LuK-tutkinnon tehtyä keväällä, alkoi tuntua sopivalta ajankohdalta tehdä siirto. Nyt olen siis ensimmäistä vuotta Tampereella ja toimariksi lähdin, koska olen aivan liian hyvä haalimaan itselleni kaikenlaisia hommia ;) No, kv-asiat kiinnostivat alana ja minusta on kiva olla kuulemassa ja vaikuttamassa siihen, mitä killan toiminnassa milloinkin tapahtuu. Vapaa-aikaa, silloin kuin sellaista sattuu olemaan, vietän mielelläni ulkona kävellen tai keittiössä mitä milloinkin kokkaillen. Tai sitten vain jumitan tietokoneella. Tulevaisuudessa haluaisin olla töissä jossakin, jossa voisin yhdistellä biotekniikan ja tuotantotalouden opintoja mielenkiintoisiksi työtehtäviksi. Mitä se sitten käytännössä olisi, on vielä aika auki. Jos olisin eläin, olisin sisilisko ja mitä luultavimminkin Suomessa. Voisi aina hankalissa tilanteissa tiputtaa vain häntänsä ja paeta paikalta, ja ihan tyytyväisenä olen tähänkin asti suomalaisena elellyt, voisin sitten tarvittaessa hypätä vaikka jonkin lastin mukana laivaan ja maailmalla poikkeamaan ;)

XQ-mestaru Ville Savola

Tolen Ville Savola, kenet kaikki varmaan jo tuntee tai jos ei tunne niin kohta tuntee. Pyörin killan xc-mestarina ja tulin tuossa toissa vuonna Keravan grilliltä tänne töttöille ja tähän asti ainakin mennyt täysin suunnitelmien mukaan.

Linjana tuotantotalous oli luonnollisin vaihtoehto, sillä olin kuullut, että täällä kiinnitetään enemmän huomiota hallinnollisiin asioihin, esimerkiksi laatuun, kuin kauppakorkeissa. Nuo humanistihommat pystyi suosiolla jättämään muille tahoille. Pehmoilulla kun ei tosielämässä pitkälle pötkitä!

Nähdäkseni varsinkin edellisen vuoden hallituksista puuttui särmää ja räväköitä ideoita ja juuri sen takia olen nyt mukana. Opiskelujen vastapainoksi tulee vapaa-aikaa käytettyä pehmeämpien arvojen parissa. Varsinkin ympäristö- ja yhteiskunta-asiat ovat Todella lähellä sydäntäni. Olenhan kuitenkin aktiivisesti tasa-arvojaostonkin toiminnassa mukana.

Monilla on kummallinen hätä olla jotain koulusta päästyään, mutta ainakaan minulla ei ole vastaavaa tarvetta. Elämässä kehittyy jatkuvasti ja koulu on vain yksi porras muiden joukossa.

Joku eläin.. Jaa, no totta kai Mario Worldissa. Siellä kun on kaikkia muitakin kivoja elukoita.

Datatoimari Samu Hällfors

Mun nimi on Samu, ikää on 19 vuotta ja olen hallitusporukasta nuorin. Kokemuksen puutetta kompensoin improvisoimalla. Olen tämän vuoden fuksi ja toimin datatoimarina.

Kotoisin olen Ulvilasta eli suurelle yleisölle Porista.

Tuta oli minulle, jostian syystä, aika selvä valinta. Tekniikan ja talouden yhdistelmä sopii hyvin minulle. Hallitushommiin lähdin koska luulin että minulla on liikaa vapaa-aikaa. En ole katunut, sillä vapaa-aikaa on nykyään aika hankala löytää. Toisin sanoen minulla on ollut tähän mennessä todella hauskaa. Vapaa ajalla haluaisin hiihtää Hervannan metsissä, kuunnella musiikkia ja katsella leffoja. Jos olisin eläin niin eläisin mukavuudenhaluisena Intiassa. Lähden kesällä valtion palvelukseen joten saatan päästä jopa hiihtämään. Odotan sitä retkeä innolla.

Jack Bauer Jaakko Marila
Moro,

Mää oon Jaakko Marila, toimin hallituksen neuvonantajana tittelillä Jack Bauer. Alun perin kotoisin kaukaa susirajan takaa Joensuusta, mutta Tampereella viidettä vuotta asuvana mää on jo korvannut mie:n. Opiskelen siis tutalla N:ttä vuotta. Alun perin tutalle houkutteli kiinnostus talouteen ja johtamiseen, ja olen ollut erittäin tyytyväinen valintaani. Ajoittain meikäläiseen saattaa törmäillä myös pohjoiselta yliopistolta opiskelemissa yrityksen hallintoa.

Hallitushommiin imu syntyi ammoisina aikoina halusta päästä tekemään asioita käytännössä teoria-päntäyksen ohessa. Eikä uusiin ihmisiin tutustuminenkaan huono motivaattori ollut. Vapaa-ajasta on muodostunut varsin teoreettinen käsite, mutta lenkkeily, puntti ja kavereiden kanssa "strategiointi" pitävät päään järjissään kiireisinäkin aikoina.

Jos olisin eläin, olisin tietenkin valkopäämerikotka. Ja isona minusta tulee vuorineuvos, mikäs muukaan?

Päätoimittaja Vesa-Matti Marjamäki

Olen Vesa ja päätoimittaja. Tuun Tampereelta, koska synnyin täällä. Olen tutalla, koska olen ihmisläheinen, käytännönläheinen ja muistan, että ihmisetkin ovat vain ihmisiä. Tulin fuksiksi 2007. Hallitukseen tulin, koska tykkään puuhailla yhteisten asioiden eteen ja tästä saa myös hyvää kokemusta tulevaisuuteen. Vapaa-ajallani kuntoilen mm. lenkkeillen ja salilla. Muuten pidän hauskaa ja teen erinäisiä projekteja, jos joku idea pälkähtää päähän. Tulevaisuudessa toivon tekeväni jotain sellaista, että jäisi aikaa puuhailuun, koska siitähän minä pidän. Ja ehkä jossain ulkomaila, Etelä-Amerikka kiehtoo.

Olisin eläin Suomessa, koska täällä on aikasti hienot metsät ja täältä pääsee kuitenkin välillä lomailemaan lämpöön. Niin ja sit suojeluhommatki on ihan hyvällä kantilla. Joku merikotka ois kova, koska niiden kanta pitäis saada kasvaan ja siitäkin pidän.

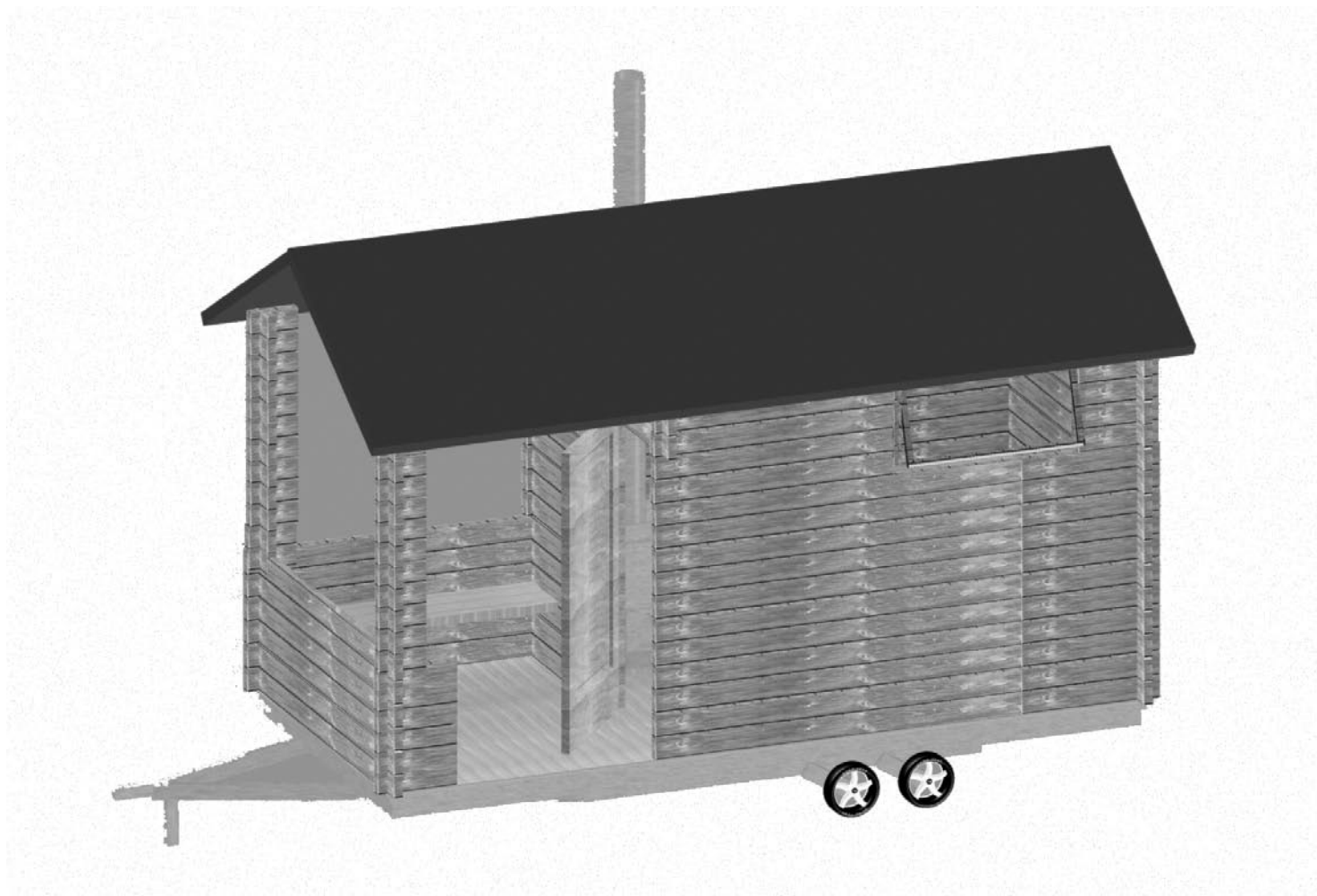
Ulkosuhdevastaava Janita Seiplax

Hei vaan! Olen 21-vuotias kolmannen vuosikurssin tutalainen. Hervantaan eksyin muutama vuosi sitten Vaasasta päin. Juuri tutalle taisin päätyä, kun eräs kaverini suositteli tätä alaa. Vielä ei ainakaan ole kaduttanut :). Tänä vuonna olen Indecsin ulkosuhdevastaava. Hallituksessa toimin, koska haluan olla perillä killan asioista ja mielestäni on hauska järjestellä ja olla auttamassa erilaisissa tapahtumissa.

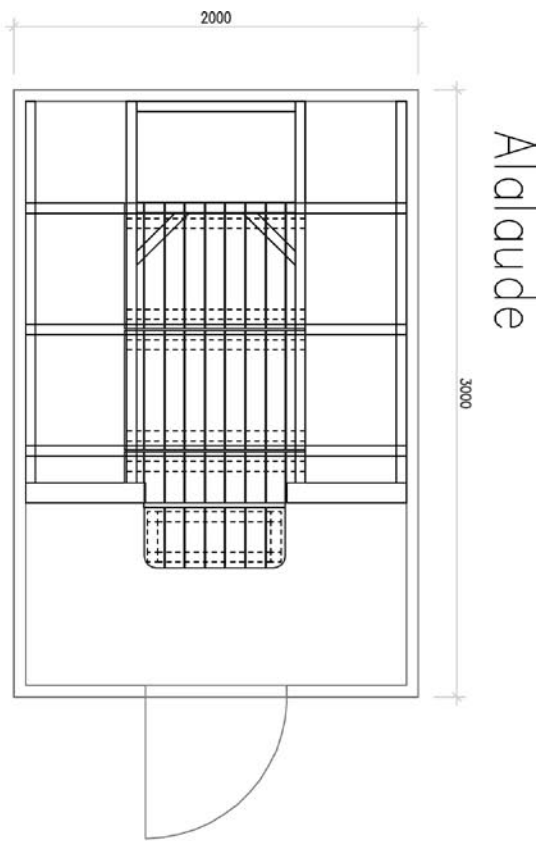
Olemattoman vapaa-aikani (joka joskus tosiaan tuntuu hyvin olemattomalta.) vietän konetta tuijotellen ja kavereiden kanssa hengaten. Bileitä on myös aika ahkerasti tullut kierrettyä. Kaukaisessa tulevaisuudessa olen varmasti töissä, jossain ennalta määräämättömässä paikassa. Joku kansainvälinen yritys ja tuhti palkka ois kiva juttu :).

Asiasta viidenteen tuhanteen eli, jos olisin eläin, asuisin Mauritiuksella. Mikäs sen mukavampaa kuin maata palmun alla ja välillä käydä viilentymässä kirkkaassa vedessä. Ihmisetkin olisivat niin rentoja, että ruokkisivat lepääviä eläimiä niin innokkaasti, ettei tarvitsisi tehdä muuta kuin olla.

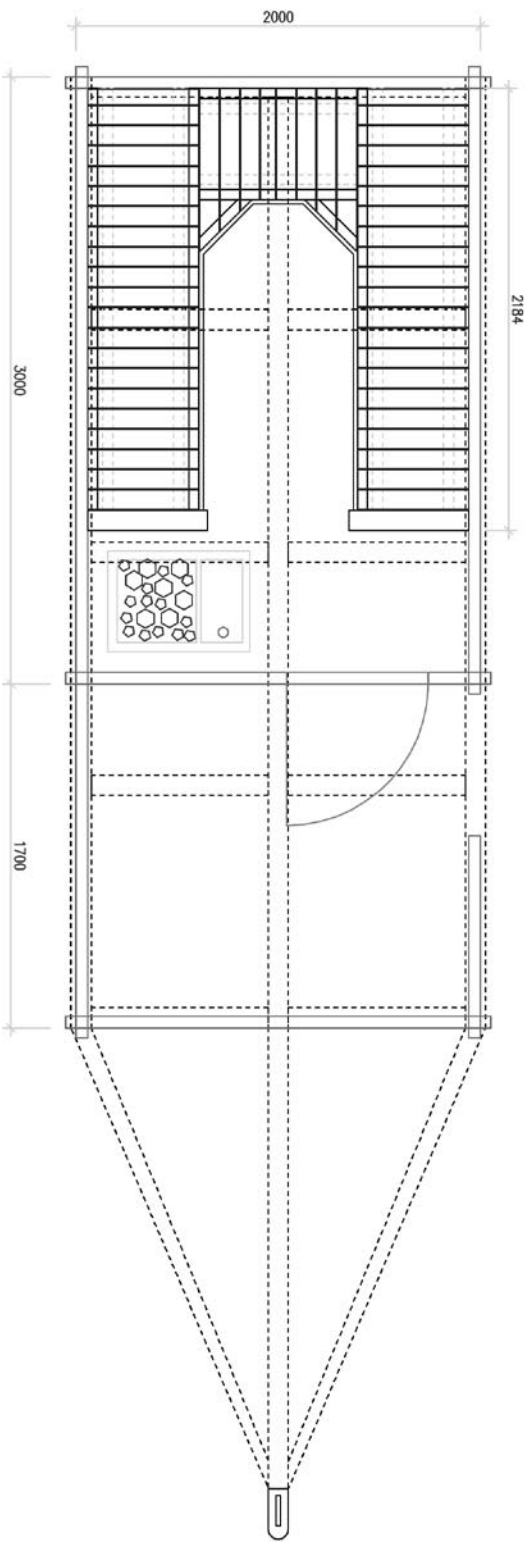
Mikäs tää on ?

Lisää ensi Infactossa... kenties.

Alalaude

Ylälaude

Mittakaava 1:30

